

Forslag

til

Lov om ændring af lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v.

(Ændring af reglerne for kontrol med og anvisning af arbejde til ledige medlemmer af anerkendte arbejdsløshedskasser).

Fremsat den 15. marts 1968 af *arbejdsministeren*.

§ 1.

I lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 53 af 28. februar 1967, foretages følgende ændringer:

1. *Overskriften til afsnit I* affattes således:

„I. Arbejdsanvisning og ledighedskontrol.“

2. § 1, stk. 1-3, ophæves og i stedet indsættes:

„Der oprettes i hvert af landets amter i den købstad, som arbejdsministeren bestemmer, et offentligt arbejdsanvisningskontor, hvis område er amtsråds kredsen (amtsråds kredsene) og de i forbindelse dermed stående købstæder. For de tre sønderjydske amters samlede område oprettes der dog kun ét kontor, beliggende i Haderslev købstad. Endvidere oprettes et sådant kontor i København, omfattende Københavns og Frederiksberg kommuner samt Københavns amtsråds kreds.“

Stk. 2. Arbejdsministeren kan efter ansøgning fra vedkommende kommunalbestyrelse meddele offentlig anerkendelse til arbejdsanvisningskontorer, der omfatter kommuner med tilsammen 10.000 indbyggere, eller til kontorer, som i hvert af de sidste 3 regnskabsår har foretaget gennemsnitlig mindst 600 anvisninger eller 300 anvisninger af personligt tilmeldte arbejdssøgende. Anerkendelsen kan tilbagekaldes af arbejds-

ministeren efter indstilling fra arbejdsdirektøren.

Stk. 3. Grænserne mellem de i stk. 1 og 2 nævnte arbejdsanvisningskontorers områder fastsættes af arbejdsministeren.

Stk. 4. Afdelingskontorer (kontaktsteder) under et offentligt arbejdsanvisningskontor kan oprettes med arbejdsdirektørens tilladelse.“

3. § 2, stk. 1-9, affattes således:

„Et offentligt arbejdsanvisningskontor ledes af en kontorbestyrer, der ansættes — og hvis lønvilkår bestemmes — af arbejdsministeren efter indstilling fra arbejdsdirektøren. Som kontorbestyrer kan ikke ansættes en person, der repræsenterer arbejdsgiver- eller arbejderinteresser. Direktørens indstilling afgives efter forhandling med vedkommende arbejdsmarkedsnævn, jfr. stk. 2.“

Stk. 2. Ved arbejdsdirektørens foranstaltning nedsættes ved hvert offentligt arbejdsanvisningskontor et arbejdsmarkedsnævn, der består af en formand og 8 medlemmer. Uden for København beskikkes amtmanden eller en af ham udpeget person til formand for nævnet. I København beskikkes formanden efter indhentede erklæringer fra amtmanden over Københavns amt, overpræsidenten i København og Frederiksberg kommunalbestyrelse. Endvidere beskikkes som repræsentanter for områdets

arbejderorganisationer 3 medlemmer, udpeget af Landsorganisationen i Danmark, samt som repræsentanter for områdets arbejdsgiver- og erhvervsorganisationer 3 medlemmer, udpeget af Dansk Arbejdsgiverforening efter forhandling med andre interesserede organisationer. Uden for København beskikkes 1 medlem, udpeget af kommunalbestyrelsen i den købstad, hvori kontoret er beliggende, efter indhentede erklæringer fra kommunalbestyrelserne i de øvrige købstæder i kontorets område. I København beskikkes 1 medlem, udpeget af Københavns borgerrepræsentation efter indhentede erklæringer fra Københavns amtsråd og Frederiksberg kommunalbestyrelse. Endelig beskikkes kontorbestyrelsen som medlem af nævnet. Samtidig foretages beskikkelse af suppleanter. Kontorbestyrelsen varetager nævnets sekretariatsforretninger.

Stk. 3. Til formand eller suppleant for denne må ikke beskikkes nogen, der beskæftiger sig som arbejdsgiver eller arbejder eller er leder af en arbejdsgiver- eller arbejderorganisation.

Stk. 4. De i stk. 2 nævnte beskikkelser gælder for kommunalbestyrelsernes funktionstid. Formanden (suppleanten) må udtræde, såfremt han ikke længere opfylder de i stk. 3 fastsatte betingelser for at blive beskikket. En til kommunalbestyrelsen valgbar person er forpligtet til at modtage beskikkelse for en valgperiode, men kan herefter nægte at modtage beskikkelse i den kommende valgperiode.

Stk. 5. Arbejdsmarkedsnævnet er ulønnet, men der kan tillægges det dagpenge for hver mødedag.

Stk. 6. Arbejdsmarkedsnævnet har til opgave at bistå arbejdsanvisningskontoret og skal følge udviklingen på arbejdsmarkedet inden for kontorets område. Nævnet skal holdes løbende underrettet om kontorets virksomhed og have adgang til at ytre sig forud for kontorets vigtigere afgørelser og til at fremsætte forslag over for kontoret. Nævnet skal virke koordinerende mellem arbejdsanvisningskontoret og de lokale og regionale udvalg o. lign. af betydning for arbejdsmarkedet inden for kontorets område. Arbejdsministeren fastsætter efter indstilling fra arbejdsdirektøren de nærmere regler for nævnets virksomhed.

Stk. 7. Det fornødne personale ved konto-

ret ansættes af kontorbestyrelsen efter forud indhentet godkendelse af arbejdsmarkedsnævnet. Såfremt nævnet nægter godkendelse, kan sagen af kontorbestyrelsen indbringes for arbejdsdirektøren til afgørelse. Lønvilkkårene for kontorets personale skal forelægges arbejdsdirektøren til godkendelse.

Stk. 8. Om den pensionsordning, der vil være at træffe for kontorbestyrelserne og det ved kontorerne fastansatte personale, fastsættes nærmere regler af arbejdsministeren efter forhandling med økonomiministeren.

Stk. 9. De nærmere regler for et offentligt arbejdsanvisningskontors virksomhed, herunder instruks for kontorbestyrelserne, fastsættes i et reglement, der udfærdiges af arbejdsministeren efter indstilling fra arbejdsdirektøren. Arbejdsdirektørens indstilling afgives efter forhandling med vedkommende arbejdsmarkedsnævn.

4. § 2, *stk. 10*, 3. og 4. punktum, erstattes af følgende:

„Udgifterne ved oprettelsen og driften af arbejdsanvisningskontoret i København afholdes forskudsvis af Københavns kommune, og $\frac{1}{4}$ af udgifterne fordeles efter regnskabsårets udløb mellem de til kontoret henlagte kommuner efter folketallet ved den senest afholdte almindelige folketælling.“

5. § 2, *stk. 11 og 12*, affattes således:

„*Stk. 11.* Staten yder som tilskud $\frac{3}{4}$ af udgifterne ved oprettelse og drift af de i § 1, *stk. 1-2*, omhandlede arbejdsanvisningskontorer. Tilskuddet beregnes og udbetales efter regnskabsårets udløb på grundlag af et regnskab, der aflægges af kontorbestyrelsen efter arbejdsministerens nærmere bestemmelse og godkendes af arbejdsmarkedsnævnet. Med finansministerens samtykke kan der ydes forskud på tilskuddet. Tilskuddet bortfalder, når anerkendelse af et arbejdsanvisningskontor tilbagekaldes i medfør af § 1, *stk. 2*, 2. punktum.

Stk. 12. Forud for hvert regnskabsår udarbejder kontorbestyrelsen kontorets budget, der efter at være forelagt arbejdsmarkedsnævnet til erklæring skal tilstilles arbejdsdirektøren til godkendelse.“

6. I § 3, *stk. 1*, 1. punktum, udgår ordene: „eller den arbejdsløshedskasse, der foretager anvisningen, jfr. § 22, *stk. 1*, pkt. 5.“

7. § 3, stk. 3, affattes således:

„Stk. 3. Såfremt en arbejdsgiver, der har forlangt arbejdskraft anvist, antager andre arbejdere, forinden den eller de af det pågældende arbejdsanvisningskontor anviste personer har kunnet nå frem til arbejdsstedet, og arbejdsgiveren som følge heraf ikke har brug for disse, godtgøres rejseudgifter, der måtte være afholdt af kontorerne i medfør af § 3 B, af vedkommende arbejdsgiver, medmindre han til det anvisende kontor har sendt afbestilling på et sådant tidspunkt, at rejsen til arbejdsstedet kunne have været undgået.“

8. § 3, stk. 5, 2. og 3. punktum, ophæves.**9. Efter § 3 indsættes som §§ 3A-3F:**

„§ 3 A. Den offentlige arbejdsanvisning kan yde følgende former for økonomisk støtte til arbejdssøgende:

1. Rejsehjælp, jfr. § 3 B.
2. Tilskud til merudgifter ved dobbelt husførelse, jfr. § 3 C.
3. Flyttehjælp, jfr. § 3 D.
4. Hjælp til fremskaffelse af bolig og etableringshjælp, jfr. § 3 E.
5. Tilskud til befordring mellem bopæl og arbejdssted, jfr. § 3 F.

§ 3 B. Rejsehjælp kan ydes til arbejdssøgende, der enten er arbejdsløse eller må vente at blive det i den nærmeste fremtid, og som godtgør at skulle rejse fra det sted, hvor de er eller bliver arbejdsløse, for at overtage arbejde andetsteds. Rejsehjælp kan endvidere ydes ved tilbagerejse i de tilfælde, der omhandles i § 3, stk. 3.

Stk. 2. Hjælpen ydes som dagpenge, jfr. § 12, for det antal dage, rejsen varer, dog højst for 3 dage, samt som en godtgørelse svarende til udgiften ved befordring med offentligt befordringsmiddel. Til arbejdssøgende, der ikke er medlem af nogen anerkendt arbejdsløshedskasse, udbetales hjælpen med et beløb, svarende til dagpengesatsen i den anerkendte (eventuelt ikke-ankendte) arbejdsløshedskasse, hvortil pågældende efter sit fag må henføres.

Stk. 3. Ved rejse til udlandet kan der kun ydes rejsehjælp i overensstemmelse med regler, der fastsættes af arbejdsdirektøren efter forhandling med arbejdsnævnet.

Stk. 4. Hjælpen udbetales af det arbejds-

anvisningskontor, inden for hvis område den arbejdssøgende hidtil har haft bopæl.

§ 3 C. Tilskud til merudgifter ved dobbelt husførelse kan ydes til arbejdssøgende forsørgere, der er arbejdsløse eller må vente at blive det i den nærmeste fremtid, og som overtager arbejde i en sådan afstand fra hjemstedet, at de er henvist til at tage ophold uden for dette.

Stk. 2. Tilskuddet ydes med 10 kr. pr. dag. Beløbet reguleres efter reglerne i § 12, stk. 4. Tilskuddet, der udbetales ugevis bagud for hver af ugens 7 dage, kan ikke ydes for kortere tid end en uge og kun med arbejdsdirektørens samtykke for længere tid end 6 måneder. Endvidere ydes der godtgørelse for udgiften ved en månedlig rejse til hjemstedet ved befordring med offentligt befordringsmiddel. Ved arbejdets ophør inden tilskuddets bortfald ydes der hjælp til hjemrejsen efter reglerne i § 3 B, stk. 2.

Stk. 3. Tilskuddet udbetales af det arbejdsanvisningskontor, inden for hvis område den pågældende har taget ophold, efter indhentet erklæring fra det arbejdsanvisningskontor, inden for hvis område hjemstedet er beliggende.

§ 3 D. Flyttehjælp kan ydes til personer, der

1. er blevet arbejdsløse på det hidtidige hjemsted eller må vente at blive det i den nærmeste fremtid,
2. har opnået arbejde af mere end midlertidig karakter i en sådan afstand fra det hidtidige hjemsted, at de er henvist til at tage ophold uden for dette, og
3. ønsker at flytte deres hjem til det nye arbejdssted.

Stk. 2. Hjælpen ydes som godtgørelse af dokumenterede udgifter ved transport af bohøve samt en godtgørelse, der svarer til udgiften ved familiemedlemmers befordring med offentligt befordringsmiddel.

Stk. 3. Hjælpen udbetales af det arbejdsanvisningskontor, inden for hvis område den pågældende har taget bopæl.

§ 3 E. Støtte til betaling af boligandel eller boligindskud eller til forudbetaling af husleje kan ydes som garanti for lån eller som lån til personer, der af den offentlige arbejdsanvisning har fået anvist arbejde over så store afstande og under sådanne

forhold, at overtagelsen af arbejdet normalt vil forudsætte skifte af bopæl. Støtten kan dog kun ydes, såfremt overflytningen af arbejdskraft anses for ønskelig ud fra en samlet vurdering af stedlige og faglige behov på arbejdsmarkedet.

Stk. 2. Under samme betingelser som nævnt i stk. 1 kan der, når bolig er fremskaffet, ydes etableringshjælp efter regler, der fastsættes af arbejdsdirektøren efter forhandling med arbejdsnævnet.

Stk. 3. Hjælpen bevilges af det arbejdsanvisningskontor, inden for hvis område den pågældende har taget bopæl, efter indhentet erklæring fra det arbejdsanvisningskontor, inden for hvis område det hidtidige hjemsted er beliggende.

§ 3 F. Tilskud til daglig befordring mellem bopæl og arbejdssted kan ydes i ganske særlige tilfælde under forudsætning af,

1. at arbejde er anvist af den offentlige arbejdsanvisning,
2. at arbejdet er af midlertidig art,
3. at den nødvendige arbejdskraft ikke har kunnet fremskaffes på anden måde,
4. at befordringstiden fra bopæl til arbejdssted overstiger 1 time ved anvendelse af offentlige befordringsmidler eller, såfremt der i praksis ikke er mulighed for benyttelse af sådanne, ved anvendelse af cykel, og
5. at arbejdstageren ikke på anden måde får befordringsudgifterne helt eller delvis dækket.

Stk. 2. Tilskuddet, der ikke kan overstige udgiften ved befordring med offentligt befordringsmiddel, ydes efter regler, der fastsættes af arbejdsdirektøren efter forhandling med arbejdsnævnet, og udbetales af det arbejdsanvisningskontor, inden for hvis område pågældende har bopæl.

10. § 4 affattes således:

„§ 4. Arbejdsdirektøren fastsætter efter forhandling med arbejdsnævnet de nærmere regler for samarbejde mellem de offentlige arbejdsanvisningskontorer og de anerkendte arbejdsløshedskasser, derunder om arbejdsløshedskassernes forpligtelse til at yde kontorerne bistand ved arbejdsanvisning.

Stk. 2. Et medlem af en anerkendt arbejdsløshedskasse, som bliver ledigt, og som

vil oppebære arbejdsløshedsunderstøttelse, skal straks ved ledighedens indtræden henvende sig personligt til den offentlige arbejdsanvisning for at søge arbejde. Såfremt der ikke kan anvises ham arbejde, skal han i ledighedsperioden lade sig afkontrollere ved den offentlige arbejdsanvisning i overensstemmelse med regler, der fastsættes af arbejdsdirektøren efter forhandling med arbejdsnævnet. I ganske særlige tilfælde kan arbejdsdirektøren efter forhandling med arbejdsnævnet godkende, at der for enkelte fag eller dele af fag fastsættes andre regler for ledighedskontrol.

Stk. 3. Ved anvisning af arbejde skal arbejdsanvisningskontoret, når der findes flere lige kvalificerede arbejdssøgende, fortrinsvis anvise arbejde til medlemmer af anerkendte arbejdsløshedskasser.

Stk. 4. Såfremt en til arbejdsanvisningskontoret anmeldt ledig person uden forudgående anvisning overtager arbejde, påhviler det vedkommende straks at give meddelelse herom til arbejdsanvisningskontoret.

Stk. 5. Arbejdsanvisningskontoret må ikke give uvedkommende adgang til at gøre sig bekendt med de for kontoret foreliggende oplysninger om tilmeldte ledige personer; dog skal kontoret på anmodning give oplysning om, hvorvidt bestemte arbejdere, der ønskes anvist til et arbejde, er ledige. Finder kontoret anledning til at nægte at give sådan oplysning, kan arbejdsgiveren indbringe sagen for arbejdsdirektøren, hvis afgørelse er endelig.“

11. § 12, stk. 1, 2. punktum, ophæves.

12. § 12, stk. 10-12, ophæves.

13. I § 12, stk. 13, udgår ordene „og 10-12“.

14. I § 16, stk. 5, 3. punktum, ændres „§ 12, stk. 11,“ til „§ 3 C,“.

15. I § 17, stk. 1, nr. 10, udgår ordene „kassens bestyrelse eller“.

16. § 22, stk. 1, nr. 5, affattes således:

„5) den nødvendige dokumentation for, at et medlem kan begære understøttelse. Arbejdsdirektøren fastsætter efter forhand-

ling med arbejdsnævnet de nærmere regler herom."

17. § 22, stk. 4, ophæves.

18. I § 34, stk. 3, 1. punktum, udgår ordene „og 10-12“.

19. § 34, stk. 5, ophæves.

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. april 1968.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Indledningsvis bemærkes, at nærværende lovforslag er identisk med det lovforslag, der fremsattes for folketinget den 8. december 1967 (Folketingstidende 1967-68 sp. 2245, tillæg A sp. 2301), og at den nedenfor under punkt 3 d nævnte betænkning om optrædendes engageringsforhold er blevet offentliggjort siden 1. fremsættelse.

Lov nr. 179 af 23. juni 1932 om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Rigsdagstid. 1931-32, folketingstidende sp. 42, 98, 4557, 5416, landstingstidende sp. 1937, 1970, 1972, tillæg A, sp. 2069 (jfr. Rigsdagstid. 1929-30, tillæg A, sp. 2185), tillæg B, sp. 2101, 2505, tillæg C, sp. 2081, 2159) er senere ændret adskillige gange, senest ved lov nr. 40 af 22. februar 1967 (Folketingstidende 1966-67 (2. samling), sp. 60, 710, 1659 og 1731; tillæg A, sp. 1183, tillæg B, sp. 57, 66, tillæg C, sp. 165, 174), og bekendtgjort ved arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 53 af 28. februar 1967. De mellemliggende ændringer er ikke citeret her, da de er uden betydning for nærværende lovforslag.

1. I § 4 i lov nr. 40 af 22. februar 1967 om ændring af lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Om forhøjelse af ydelser, ændring af tilskudsregler m. v.) er det fastsat, at der inden udgangen af 1967 for folketinget skal fremsættes forslag til lov om overgang pr. 1. april 1968 til de offentlige arbejdsanvisningskontorer af de funktioner, der i henhold til lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. påhviler de anerkendte arbejdsløshedskasser med hensyn til kontrol med og anvisning af arbejde til ledige medlemmer.

De problemer, der rejser sig i anledning af denne bestemmelse, har været overvejet nærmere i en af arbejdsministeriet nedsat arbejdsgruppe under ledelse af arbejdsdirektøren. Gruppen, der — foruden arbejdsdirektøren — bestod af repræsentanter for Dansk Arbejdsgiverforening, Landsorganisationen i Danmark, administrationsrådets sekretariat, Arbejdsløshedskassernes Samvirke, arbejdsministeriet, arbejdsdirektoratet, Foreningen af kontor-

bestyrere ved de offentlige arbejdsanvisningskontorer i Danmark og Arbejdsanvisningskontorerens Personales Landsklubber, afgav betænkning den 6. oktober 1967, jfr. bilag 2.

Ved skrivelse af 20. november 1967 til arbejdsministeren, jfr. bilag 4, har arbejdsmarkedsrådet, der er af den formening, at det under det fremtidige arbejdsanvisningssystem vil få afgørende betydning, at kontakten mellem erhvervsvirksomhederne og den offentlige arbejdsanvisning udbygges væsentligt, henstillet til overvejelse, at der — til afløsning af de nuværende tilsynsråd — for hvert enkelt arbejdsanvisningskontor nedsættes et støtteudvalg af en nærmere angiven sammensætning. Udvalgene foreslås betegnet som arbejdsmarkedsnævn.

Foranstående lovforslag og det samtidig fremsatte forslag til lov om privat arbejdsanvisning m. v. er udarbejdet på grundlag af arbejdsgruppens betænkning og er — for så vidt angår punkt a-d nedenfor — senere i hovedtrækkene tiltrådt af arbejdsgruppen.

I foranstående lovforslag er tillige optaget ændringsforslag i overensstemmelse med arbejdsmarkedsrådets henstilling.

Lovforslaget går ud på:

a. Revision af diverse bestemmelser i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v., hvorved alene de offentlige arbejdsanvisningskontorer bliver berettiget til at anvise arbejde til ledige, og hvorved kontrollen med ledige medlemmer af anerkendte arbejdsløshedskasser overgår til de offentlige arbejdsanvisningskontorer.

b. Udbygning af de offentlige arbejdsanvisningskontorer.

c. Revision og udbygning af den offentlige arbejdsanvisnings hjælpemidler.

d. Etablering af hjemmel til undtagelsesvis indførelse af særlige regler om ledighedskontrol på enkelte fagområder.

e. Nedsættelse af lokale arbejdsmarkedsnævn ved de enkelte arbejdsanvisningskontorer til afløsning af disses tilsynsråd.

Med hensyn til de ændringer, som betænkningen har givet anledning til at foreslå for så vidt angår reglerne om privat arbejdsanvisning, skal man henvises til det samtidig fremsatte forslag til lov om privat arbejdsanvisning m. v. og de dertil knyttede bemærkninger.

2. Om baggrunden for den fornævnte bestemmelse i § 4 i loven af 22. februar 1967 og dermed for foranstående lovforslag skal man henvises til bemærkningerne til det til grund for loven af 22. februar 1967 liggende lovforslag (Folketingstidende 1966-67 (2. samling), tillæg A, sp. 1183 ff.), hvoraf det fremgår, at forslaget — med undtagelse for så vidt angår ændringer af redaktionel og loytekniisk art — var identisk med et lovforslag, der var indeholdt i en foreløbig betænkning, afgivet den 29. oktober 1966 af det af regeringen i 1964 nedsatte udvalg om arbejdsløshedsforsikringen. Udvalgets — og dermed regeringens — forslag indeholdt ganske væsentlige ændringer med hensyn til arbejdsløshedsunderstøttelsens størrelse, medlemskontingentet og reglerne for refusion til arbejdsløshedskasserne, og det var for udvalget en forudsætning for gennemførelsen af disse ændringsforslag (der, som det vil fremgå af det følgende, nu er gennemført, at den af arbejdsløshedskasserne hidtil udøvede anvisningsvirksomhed og kontrol med ledige medlemmer overtages af de offentlige arbejdsanvisningskontorer. Udvalgets forslag, der var udtryk for et kompromis mellem forskellige opfattelser, var — med undtagelse angående et enkelt punkt uden væsentlig betydning for bestemmelsen i § 4 — vedtaget enstemmigt i udvalget. Regeringens forslag blev med enkelte af arbejdsministeren foreslåede ændringer — ligeledes uden væsentlig betydning for bestemmelsen i § 4 — vedtaget enstemmigt i folketinget.

Man skal endvidere henvises til bemærkningerne i forbindelse med fremsættelsen af lovforslaget den 7. december 1966 (Folketingstidende 1966-67 (2. samling), sp. 60), til bemærkningerne ved behandlingen i folketinget (Folketingstidende 1966-67 (2. samling), særlig sp. 713, 715, 717-18, 719, 724, 729-31, 735, 1662-63, 1664, 1668-69, 1672-73, 1673-75, 1676-77, 1679-80, 1684-85 og 1731) og til den af folketinget den 9. februar 1967 afgivne betænkning (Folketingstidende 1966-67 (2. samling) tillæg B, sp. 57-66), hvor der i en flertalsudtalelse er redegjort for udvalgets overvejelser vedrørende forslaget § 4.

3.a. Overførelse af de anerkendte arbejdsløsheds-kassers arbejdsanvisningsvirksomhed til de offentlige arbejdsanvisningskontorer opnås, dels ved en ændring af lovens § 22, stk. 1, nr. 5, hvorefter der

i anerkendte arbejdsløsheds-kassers vedtægter skal være indeholdt oplysninger om arbejdsanvisning for arbejdsløse medlemmer, og dels ved en ændring af loven angående privat arbejdsanvisning, hvorved forbudet mod privat arbejdsanvisning udvides. Om dette sidste henvises til forslag til lov om privat arbejdsanvisning m. v.

Overførelsen til de offentlige arbejdsanvisningskontorer af de anerkendte arbejdsløsheds-kassers funktion med kontrol af medlemmernes ledighed opnås, dels ved indførelse af en ny bestemmelse om kontorerne kontrolvirksomhed i lovens § 4, og dels ved ændring af lovens § 22.

I arbejdsgruppens betænkning, jfr. bilag 2, side 32, er det forudsat, at arbejdsløse skal give fremmøde for arbejdsanvisningen straks ved ledighedens indtræden og derefter normalt kun en gang ugentlig i ledighedsperioden, dog således at fremmødehyppigheden af kontoret skal kunne varieres under hensyn til ledighedsforhold, foreliggende arbejdsmuligheder og andre her i betragtning kommende forhold. Regeringen er enig i denne forudsætning, men har — navnlig af hensyn til at skabe et så smidigt kontrolsystem som muligt — kun ment at burde foreslå lovfæstelse af mødepligten ved ledighedens indtræden, medens de nærmere regler foreslås fastsat af arbejdsdirektøren efter forhandling med arbejdsmødet.

Der henvises i øvrigt til de nedenfor anførte bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser under nr. 10.

b. Som følge af de væsentligt forøgede — til dels helt nye — arbejdsopgaver, der ved lovforslaget tænkes tildelt de offentlige arbejdsanvisningskontorer, vil det være nødvendigt at søge kontorerne udbygget.

Arbejdsgruppen har herom i sin betænkning fremsat forslag, hvortil henvises, jfr. bilag 2, side 31-35.

For så vidt angår forslaget om udbygningen af kontorerne uden for hovedstadsområdet (hvorved i denne forbindelse forstås København og Frederiksberg kommuner samt det meste af Københavns amtsråds-kreds), har regeringen ment at kunne tiltræde arbejdsgruppens enstemmige forslag om udbygning af kontorerne på grundlag af en forudsætning om en afstand af ca. 5-10 km mellem medlemmets bopæl og kontrolstedet. Som det fremgår af betænkningen, side 32, og dens bilag 2 og 3 (her: underbilag 2 b og 2 c) vil dette medføre etablering af ca. 400 afdelingskontorer af varierende størrelse og en personaleudvidelse svarende til ca. 250 heltidsbeskæftigede personer.

Med hensyn til udbygningen af arbejdsanvisnin-

gen i hovedstadsområdet kan regeringen tiltræde det af et flertal i arbejdsgruppen stilledes forslag om sammenlægning af Københavns og Frederiksberg kommuner samt Københavns amtsrådsreds (på nær nogle enkelte kommuner, der henhører under amts-arbejdsanvisningskontoret i Roskilde) til et kontorområde under et fælles kontor i København, udbygget med 6 distriktskontorer samt et ikke nærmere opregnet antal mindre betjeningssteder. Efter forslaget er det endvidere forudsat, at amts-arbejdsanvisningskontoret i Charlottenlund og det offentlige arbejdsanvisningskontor i Lyngby samtidig nedlægges som selvstændige arbejdsanvisningskontorer. Forslaget forudsætter en personaleforøgelse på 45 heltidsbeskæftigede personer, hvortil kommer en overførelse af det ved kontorerne i Charlottenlund og Lyngby ansatte personale, ialt 47 personer.

Som følge af udbygningen af arbejdsanvisningskontorerne uden for hovedstadsområdet med et betydeligt antal afdelingskontorer har regeringen fundet det praktisk at foreslå, at den særlige hjemmel i lovens § 1, stk. 3, til oprettelse af filialkontorer under amts-arbejdsanvisningskontorerne ophæves, således at de eksisterende 7 filialkontorer overgår til at være afdelingskontorer. Dette vil bl. a. medføre, at den $\frac{1}{8}$ af udgifterne, der i dag bæres af den kommune, hvori filialkontoret ligger, jfr. § 2, stk. 10, 2. og 3. punktum, fremtidig bæres af den kommune, hvori amts-arbejdsanvisningskontoret ligger.

Om de økonomiske konsekvenser af udbygningen skal man henvise til bemærkningerne nedenfor under punkt 5.

c. De former for hjælp, der kan ydes udover arbejdsløshedsunderstøttelsens dagpengehjælp, med det formål at fremme arbejdskraftens bevægelighed (rejsehjælp, flyttehjælp, hjælp til dobbelt husførelse og hjælp til fremskaffelse af bolig) administreres efter de gældende regler i vidt omfang af de anerkendte arbejdsløsheds-kasser. Herudover kan der af de offentlige arbejdsanvisningskontorer ydes samme hjælp, dog i visse tilfælde til ikke-forsikrede med lavere satser, jfr. bemærkningerne til § 3 B.

I overensstemmelse med arbejdsgruppens betænkning (bilag 2, side 36 ff.) foreslås administrationen af disse former for hjælp nu overført til de offentlige arbejdsanvisningskontorer og reglerne ændret således, at forsikrede og ikke-forsikrede stilles lige. Dette vil bl. a. medføre, at et medlem af en anerkendt arbejdsløsheds-kasse i givet fald vil kunne oppebære hjælp af den her omhandlede art, selv om han måtte være afskåret fra at oppebære understøttelse fra kassen.

Endvidere foreslås hjælpeformerne udvidet, dels således at hjælp til dobbelt husførelse suppleres med en godtgørelse af udgifterne til en månedlig rejse til hjemstedet, og således at hjælp til fremskaffelse af bolig også skal kunne ydes til ikke-forsørgere, og dels ved indførelse af helt nye hjælpeformer, nemlig transporttilskud i visse snævert begrænsede tilfælde og etableringshjælp. Denne sidste hjælp skal kunne ydes under tilsvarende betingelser som hjælp til boligfremskaffelse. Arbejdsgruppen har med de tilsvarende svenske regler som forbillede stillet forslag til de nærmere regler, herunder om de forskellige satser for hjælpen og regler om tilbagebetaling, når hjælpen måtte være ydet under bristende forudsætninger.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne nedenfor til nr. 9.

d. Om arbejdsgruppens overvejelser over, hvilke undtagelser der bør gøres fra de foreslåede nye regler om arbejdsanvisning og ledighedskontrol for fagområder, hvor der på grund af eksisterende overenskomster eller som følge af andre forhold gælder særlige regler, henvises til betænkningen (bilag 2, side 38-40).

Forslaget er overensstemmende med betænkningen, jfr. bemærkningerne nedenfor til nr. 10, men der åbnes tillige mulighed for i påkommende tilfælde at etablere særlige regler for musikere og artister, såfremt overvejelser over den forventede, endnu ikke offentliggjorte, betænkning om optrædendes engagementsforhold til sin tid måtte give anledning hertil.

e. Arbejdsgruppen har endvidere drøftet muligheden for at fremsætte forslag til en omdannelse af de eksisterende tilsynsråd for de offentlige arbejdsanvisningskontorer til egentlige lokale arbejdsmarkedsråd (jfr. bilag 2, side 35-36). Arbejdsgruppen har fundet en sådan omdannelse, hvorefter alle spørgsmål vedrørende arbejdsmarkedsproblemer på det lokale plan kan tages op til behandling i eet samlende organ, påkrævet. Under henvisning til den opsplitning i henseende til lovgivning og centrale administrative organer, der gør sig gældende på det her omhandlede område, er det dog arbejdsgruppens opfattelse, at det ikke er muligt under de foreliggende omstændigheder at stille forslag med hensyn til en samling af de arbejdsmarkeds-mæssige opgaver på det lokale plan.

Som foran nævnt har arbejdsmarkedsrådet imidlertid stillet forslag om, at en sådan omdannelse af tilsynsrådene tages op til overvejelse. På grundlag heraf er der stillet forslag om ændring af arbejdsløshedslovens § 2, jfr. nærmere bemærkningerne nedenfor til nr. 3, 4 og 5.

4. Det er ved udarbejdelsen af lovforslaget forudsat, at en gennemgribende revision af hele loven senere foretages. Der er derfor i forslaget kun medtaget de ændringer, der er en følge af den nævnte bestemmelse i § 4 i loven af 22. februar 1967, således at de paragraffer i loven, der ikke berøres heraf, ikke har været underkastet overvejelser.

5. Udgifterne ved forslaget:

a. Statens tilskud til oprettelse og drift af de offentlige arbejdsanvisningskontorer udgør $\frac{3}{4}$ af de årlige udgifter og udbetales efter regnskabsårets (finansårets) udløb på grundlag af et regnskab, der aflægges af kontorbestyrelsen og godkendes af tilsynsrådet.

Kontorenes årlige driftsudgifter forventes på grund af de i lovforslaget omhandlede forøgede arbejdsopgaver at ville forøges med 13,0 mill. kr., der fordeler sig således:

Lønninger.....	8,5 mill. kr.
Husleje.....	2,0 - -
Driftsudgifter i øvrigt.....	2,5 - -

I alt... 13,0 mill. kr.

Etableringsudgifterne — herunder forudbetaling af husleje — i anledning af lovforslaget forventes at andrage 4,0 mill. kr.

Under forudsætning af, at ingen udgift i anledning af lovforslaget afholdes forud for 1. april 1968, vil de samlede udgifter i 1968-69 stige med 17,0 mill. kr., der afholdes forskudsvis af vedkommende kommuner, og som ikke vil påvirke statens eller kommunernes udgifter i øvrigt i nævnte finansår.

I 1969-70 vil disse 17,0 mill. kr. medføre en udgiftsstigning for statskassen på $\frac{3}{4}$ eller 12,75 mill. kr., medens $\frac{1}{4}$ eller 4,25 mill. kr. bæres endeligt af kommunerne.

For hvert af de følgende finansår vil statskassens udgiftsstigning til forøget refusion andrage $\frac{3}{4}$ af 13,0 mill. kr. eller 9,75 mill. kr., medens 3,25 mill. kr. bæres af kommunerne.

Såfremt det vil blive nødvendigt at afholde udgifter i anledning af lovændringen til etablering og eventuel drift allerede i finansåret 1967-68 vil $\frac{3}{4}$ af disse udgifter belaste statskassen i finansåret 1968-69. Det er dog ikke muligt at skønne over, i hvilket omfang dette vil blive tilfældet.

Det tilføjes, at de ovenfor anførte beløb, der er beregnet på grundlag af de pr. 1. oktober 1967 gældende lønninger og priser, hviler på et skøn, der i følge sagens natur er usikkert.

b. En gennemførelse af lovforslaget vil medføre en forøgelse af arbejdsdirektoratets opgaver, hvor-

for en personaleforøgelse i direktoratet må anses for nødvendig. Efter et foreløbigt skøn vil der være behov for ansættelse af 15 medarbejdere (9 akademikere og 6 kontorfunktionærer). De samlede lønudgifter må i denne anledning skønnes at ville blive forøget med ca. 650.000 kr. årlig.

Merudgifterne for arbejdsdirektoratet ved gennemførelse af lovforslaget må herefter skønnes at udgøre ca. 950.000 kr. årlig, hvilket beløb fremkommer således:

Lønudgifter.....	650.000 kr.
Leje af lokaler.....	80.000 -
Rejseudgifter.....	40.000 -
Andre udgifter (herunder uddannelse).....	180.000 -

I alt... 950.000 kr.

Herudover må det skønnes, at der til indkøb af inventar m. v. vil blive tale om en eengangsudgift på ca. 50.000 kr.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til lovforslagets § 1.

Til nr. 1.

Ændringen er en redaktionel følge af, at ledighedskontrollen foreslås overført til de offentlige arbejdsanvisningskontorer.

Til nr. 2.

Forslaget vedrørende § 1, stk. 1.

Ændringen er en redaktionel følge af forslaget om oprettelse af et arbejdsanvisningskontor for hovedstadsområdet med geografisk område svarende til Centralarbejdsanvisningskontoret for København og Frederiksberg, amtsarbejdsanvisningskontoret for Københavns amtsrådskreds (i Charlottenlund) og det offentlige arbejdsanvisningskontor i Lyngby.

Forslaget vedrørende § 1, stk. 2.

1. punktum svarer til nugældende lovs § 1, stk. 2, 1. punktum. Nugældende lovs § 1, stk. 2, 2. punktum, foreslås ophævet som overflødig.

Den i 2. punktum indeholdte adgang til tilbagekaldelse af anerkendelse foreslås for at give mulighed for nedlæggelse af offentlige arbejdsanvisningskontorer i tilfælde af ændret behov. Forslaget må i øvrigt ses i sammenhæng med det foreslåede system af arbejdsanvisningskontorer, hvorunder der oprettes et betydeligt antal afdelingskontorer, jfr. forslaget til § 1, stk. 4. Bestemmelsen giver hjemmel for den tilbagekaldelse af anerkendelsen af det offentlige arbejdsanvisningskontor i Lyngby,

som er en følge af forslaget om oprettelse af eet kontor for hovedstadsområdet.

Forslaget vedrørende § 1, stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse skyldes, at der allerede under den bestående ordning ikke er fuld overensstemmelse mellem amts-arbejdsanvisningskontorernes områder og amtsråds kredsene. Bestemmelsen forudsættes endvidere anvendt ved kommunesammenlægninger. Nugældende § 1, stk. 2, 3. punktum, foreslås herefter ophævet som overflødig.

Forslaget vedrørende § 1, stk. 4.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3. b.

Til nr. 3.

Forslaget vedrørende § 2, stk. 1.

Ændringen er en redaktionel følge af forslaget vedrørende § 2, stk. 2.

Forslaget vedrørende § 2, stk. 2.

Til afløsning af de nuværende tilsynsråd for de enkelte arbejdsanvisningskontorer foreslås oprettet lokale arbejdsmarkedsnævn, hvert bestående af en formand og 8 medlemmer. Formanden, der beskikkes af arbejdsdirektøren, er uden for København vedkommende amtmand eller en af ham udpeget person. Formanden for arbejdsmarkedsnævnet i København beskikkes efter indhentede erklæringer fra amtmanden over Københavns amt, overpræsidenten i København og Frederiksberg kommunalbestyrelse. 6 medlemmer udpeges af Landsorganisationen i Danmark og Dansk Arbejdsgiverforening, og 1 medlem udpeges af kommunalbestyrelsen i den kommune, hvori kontoret er beliggende. Endelig beskikkes kontorbestyreren som medlem af nævnet.

Forslaget vedrørende § 2, stk. 4.

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 2, stk. 5.

Forslaget vedrørende § 2, stk. 5.

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 2, stk. 6.

Forslaget vedrørende § 2, stk. 6.

Det er tanken, jfr. bilag 4, at nævnet skal virke koordinerende mellem arbejdsanvisningskontoret og de lokale og regionale organer, der virker helt eller delvis inden for saglige områder af betydning for arbejdsmarkedet, eller hvori arbejdsmarkedets organisationer er repræsenteret. Endvidere vil formentlig efterhånden visse administrative beføjelser vedrørende arbejdsmarkedsforhold kunne overføres til nævnene. Såfremt de pågældende beføjelser ikke henhører under arbejdsministeriets ressort, foresættes det, at overførslen forud forhandles mellem arbejdsministeriet og vedkommende styrelse.

Forslagene vedrørende § 2, stk. 7-9.

Ændringerne er redaktionelle følger af forslaget vedrørende § 2, stk. 2.

Til nr. 4.

Ændringen er en følge af forslaget til § 1, stk. 1. De ved den foreslåede ordning skønnede forskydninger i udgifterne for de efter forslaget under kontoret i København henlagte kommuner fremgår af bilag 3 til lovforslaget.

Ophævelsen af nugældende lovs § 2, stk. 10, 3. punktum, er en følge af ophævelsen af nugældende § 1, stk. 3. I øvrigt henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3 b.

Til nr. 5.

Ændringerne er af redaktionel art.

Til nr. 6.

Forslaget er en følge af overførelse til de offentlige anvisningskontorer af den af arbejdsløsheds-kasserne hidtil udøvede anvisningsvirksomhed.

Til nr. 7.

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til nuværende § 3, stk. 3, 3.-5. punktum. Ophævelsen af de hidtidige regler i § 3, stk. 3, 1. og 2. punktum, skyldes, at reglerne om rejsehjælp, hjælp til dobbelt husførelse og flyttehjælp er optaget i forslaget til §§ 3B-3D, jfr. bemærkningerne til forslag nr. 9.

Til nr. 8.

Forslaget er en følge af, at reglerne om boligstøtte af systematiske grunde er overflyttet til § 3 E.

Til nr. 9.

Forslaget er en følge af arbejdsanvisningskontorernes overtagelse af administrationen af samtlige hjælpemidler til fremme af arbejdskraftens bevægelighed.

Bestemmelsen giver hjemmel for, at kontorerne kan yde rejsehjælp, flyttehjælp og tilskud til merudgifter ved dobbelt husførelse, både når arbejde er anvist af de offentlige arbejdsanvisningskontorer, og når den pågældende selv har skaffet sig arbejde. Efter de nugældende bestemmelser kan kontorerne alene yde disse former for hjælp, hvor arbejdet er anvist af den offentlige arbejdsanvisning.

Hjælp til fremskaffelse af bolig og etableringshjælp, samt tilskud til befordring mellem bopæl og arbejdssted kan alene ydes, når arbejdet er anvist af den offentlige arbejdsanvisning.

Adgangen til at yde økonomisk støtte begrænses, som hidtil, for samtlige herhenhørende hjælpefor-

mers vedkommende til arbejdssøgende, der er arbejdsløse eller forventes at miste deres hidtidige beskæftigelse i den nærmeste fremtid.

Hjælpen skal kunne ydes af arbejdsanvisningskontorerne til såvel forsikrede som ikke-forsikrede. Som følge heraf finder bestemmelsen i arbejdsløshedslovens § 16, stk. 1, om 12 måneders medlemskab som betingelse for at modtage understøttelse af arbejdsløshedsforsikringen ikke anvendelse over for de heromhandlede økonomiske ydelser, ligesom den omstændighed, at et medlem i øvrigt er udelukket fra at oppebære understøttelse, normalt ikke vil være til hinder for, at pågældende kan oppebære disse former for hjælp.

Der foreslås i øvrigt ikke ændringer i de almindelige betingelser for ydelse af rejsehjælp, flyttehjælp og tilskud til merudgifter ved dobbelt husførelse, idet der dog ikke er fundet at være fornødent grundlag for opretholdelse af bestemmelsen i arbejdsløshedslovens § 12, stk. 10, 3. punktum, om at yde rejsehjælp for at søge arbejde. Ydelse af tilskud til merudgifter ved dobbelt husførelse samt af hjælp til fremskaffelse af bolig og etableringshjælp foreslås af kontrolmæssige grunde gjort betinget af, at der foreligger en erklæring fra det arbejdsanvisningskontor, inden for hvis område hjemstedet er (var) beliggende.

Forslaget vedrørende § 3 A.

Bestemmelsen indeholder en oversigt over de i §§ 3 B-3 F omhandlede økonomiske støtteformer.

Forslaget vedrørende § 3 B.

Bestemmelsen svarer i det hele til de gældende bestemmelser i § 12, stk. 10, og § 3, stk. 3, 1. og 2. punktum; dog medfører forslagets stk. 2, 2. punktum, at arbejdsløshedsforsikrede og ikke-arbejdsløshedsforsikrede får ret til samme ydelser i modsætning til den gældende ordning, hvorefter dagpengebeløbet for de ikke-forsikrede er fastsat til $\frac{2}{3}$ af dagpengebeløbet for forsikrede.

Forslaget vedrørende § 3 C.

Bestemmelsen svarer i det hele til de gældende bestemmelser i § 12, stk. 11, jfr. § 3, stk. 3, 1. og 2. punktum. Tilskuddet foreslås dog suppleret med en godtgørelse for en månedlig rejse til hjemstedet, jfr. forslagets stk. 2, 4. punktum.

Forslaget vedrørende § 3 D.

Bestemmelsen om flyttehjælp svarer til de gældende bestemmelser i § 12, stk. 12, jfr. § 3, stk. 3, 1. og 2. punktum, men foreslås udvidet til også at omfatte ikke-forsørgere.

Forslaget vedrørende § 3 E.

Bestemmelsen i stk. 1 om støtte til fremskaffelse af bolig svarer til de gældende regler i § 3, stk. 5,

2. og 3. punktum. Dog foreslås den udvidet til også at omfatte ikke-forsørgere, således at der kan ydes økonomisk bistand til forudbetaling af leje af enkelte værelser. Den selvstændige betingelse om ubemidlet foreslås ophævet.

Som ny hjælpeform foreslås i stk. 2 åbnet adgang til ydelse af etableringshjælp. Med hensyn til etableringshjælpens størrelse og satserne for tilbagebetaling i tilfælde af, at den er ydet under bristede forudsætninger, kan regeringen tiltræde det herom i arbejdsgruppens betænkning i afsnit 3.2.4. anførte (jfr. bilag 2, side 37-38). For at skabe så smidig en ordning som muligt har man dog afstået fra at foreslå satserne m. v. optaget i loven og i stedet stillet forslag om, at de nærmere regler fastsættes af arbejdsdirektøren efter forhandling med arbejdsnævnet.

Forslaget vedrørende § 3 F.

Bestemmelsen, der er ny, giver mulighed for at yde tilskud til daglig befordring mellem bopæl og arbejdssted. Som det fremgår af bestemmelsens ordlyd, skal tilskuddet alene kunne ydes som en undtagelse, idet det må anses for principielt uheldigt at give en almindelig adgang til tilskud af denne art. Der henvises til arbejdsgruppens betænkning (bilag 2, pkt. 3.2.5.).

Til nr. 10.

Lovens § 4 er foreslået ændret, dels ved ophævelse af de dele af bestemmelsen, der forudsætter, at en anerkendt arbejdsløshedskasse foretager anvisning af arbejde til ledige medlemmer, og dels ved indføjelse af en bestemmelse i stk. 2, hvorefter ledighedskontrollen i fremtiden varetages af den offentlige arbejdsanvisning.

Endvidere er der i bestemmelsen foretaget redaktionelle ændringer.

Endelig er der i stk. 2, 3. punktum, åbnet adgang for arbejdsdirektøren til efter forhandling med arbejdsnævnet at godkende, at reglerne for ledighedskontrol fraviges for enkelte fag eller dele af fag.

Denne dispensationsbestemmelse er i overensstemmelse med det i arbejdsgruppens betænkning anførte (jfr. bilag 2, side 38-40) i første række tænkt bragt i anvendelse alene for følgende fagområder i en overgangsperiode:

a) Det fagområde, der er omfattet af arbejdsløshedskasserne for sømænd, søfrybødere og sø-restaurationernes personale, for så vidt angår København og i øvrigt de steder i landet, hvor kasserne driver arbejdsanvisning.

b) Den del af bageri- og konditorarbejdernes arbejdsløshedskasses fagområde, der er dækket af

den nuværende overenskomst mellem Bageri- og Konditorarbejdernes Forbund og Københavns Bagerlaug.

Med hensyn til fravigelse af reglerne om arbejdsanvisning henvises til § 1, stk. 2, i det samtidigt fremsatte forslag til lov om privat arbejdsanvisning m. v. samt bemærkningerne hertil.

Til nr. 11-14.

Forslagene er en følge af forslaget til §§ 3 A-3 F. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 9.

Til nr. 15.

Forslaget er en følge af forslaget om overgang af den af arbejdsløshedskasserne hidtil udøvede anvisningsvirksomhed til de offentlige arbejdsanvisningskontorer.

Til nr. 16.

Forslaget er en følge af forslaget om overgang af den af arbejdsløshedskasserne hidtil udøvede

virksomhed med hensyn til arbejdsanvisning og ledighedskontrol til de offentlige arbejdsanvisningskontorer.

Til nr. 17.

Bestemmelsen foreslås ophævet som overflødiggjort ved den i § 1, stk. 4, foreslåede adgang til under offentlige arbejdsanvisningskontorer at oprette afdelingskontorer (kontrolsteder).

Til nr. 18.

Ændringen er en følge af, at administrationen af de i den gældende lovs § 12, stk. 10-12, omhandlede økonomiske støtteformer foreslås overført til arbejdsanvisningskontorerne, jfr. forslaget til §§ 3 A-3 F, samt bemærkningerne til nr. 9.

Til nr. 19.

Bestemmelsen foreslås ophævet som følge af forslaget vedrørende overgang til de offentlige arbejdsanvisningskontorer af den af arbejdsløshedskasserne hidtil udøvede ledighedskontrol.

Bilag 1.

I dette bilag opføres i venstre spalte de i lovforslaget nævnte bestemmelser i den nugældende formulering, medens de foreslåede ændringer opføres i højre spalte.

Gældende formulering.

Overskriften til afsnit I:

I. Arbejdsanvisning.

§ 1. Der oprettes i hvert af landets amter i den købstad, som arbejds- og socialministeren bestemmer, et offentligt arbejdsanvisningskontor, hvis område er amtsråds kredsen (amtsråds kredsene) og de i forbindelse dermed stående købstæder; for de fire sønderjydske amters samlede område oprettes der dog kun eet kontor, beliggende i Haderslev købstad. Endvidere oprettes et sådant kontor i København, omfattende Københavns og Frederiksberg kommuner.

Stk. 2. Derudover kan der af arbejds- og socialministeren efter andragende fra vedkommende kommunalbestyrelser meddeles offentlig anerkendelse til arbejdsanvisningskontorer, omfattende kommuner med tilsammen 10.000 indbyggere, eller til sådanne kontorer, hvor anvisningernes gennemsnitlige antal i de sidste 3 regnskabsår har været mindst 600, eller hvor antallet af anvisninger af personligt tilmeldte har været mindst 300. Endvidere kan arbejds- og socialministeren, såfremt kommunalbestyrelsen andrager derom, meddele offentlig anerkendelse — dog uden ret til statstilskud eller tilskud fra den fælleskommunale udligningsfond — til sådanne kontorer, som enten ved lovens ikrafttræden var anerkendt i henhold til den hidtil gældende lovgivning, eller som er blevet anerkendt i henhold til bestemmelsen i nærværende stykkes 1ste punktum, men ikke længere fyldestgør de der nævnte betingelser for at bevare anerkendelsen. I det omfang, hvori de i nærværende

Forslaget.

1. Overskriften til afsnit I affattes således:

„I. Arbejdsanvisning og ledighedskontrol.“

2. § 1, stk. 1-3, ophæves og i stedet indsættes:

„Der oprettes i hvert af landets amter i den købstad, som arbejdsministeren bestemmer, et offentligt arbejdsanvisningskontor, hvis område er amtsråds kredsen (amtsråds kredsene) og de i forbindelse dermed stående købstæder. For de tre sønderjydske amters samlede område oprettes der dog kun ét kontor, beliggende i Haderslev købstad. Endvidere oprettes et sådant kontor i København, omfattende Københavns og Frederiksberg kommuner samt Københavns amtsråds kredse.“

Stk. 2. Arbejdsministeren kan efter ansøgning fra vedkommende kommunalbestyrelse meddele offentlig anerkendelse til arbejdsanvisningskontorer, der omfatter kommuner med tilsammen 10.000 indbyggere, eller til kontorer, som i hvert af de sidste 3 regnskabsår har foretaget gennemsnitlig mindst 600 anvisninger eller 300 anvisninger af personligt tilmeldte arbejdssøgende. Anerkendelsen kan tilbagekaldes af arbejdsministeren efter indstilling fra arbejdsdirektøren.

Stk. 3. Grænserne mellem de i stk. 1 og 2 nævnte arbejdsanvisningskontorers områder fastsættes af arbejdsministeren.

Gældende formulering.

stykke omhandlede kontorer anerkendes, begrænses området for det i vedkommende amt (amter) i henhold til stk. 1 oprettede arbejdsanvisningskontor efter arbejds- og socialministerens nærmere bestemmelse.

Stk. 3. Arbejds- og socialministeren kan derhos efter indstilling fra arbejdsdirektøren meddele tilladelse til, at der under et i henhold til stk. 1 oprettet offentligt arbejdsanvisningskontor oprettes filialkontorer, hvor der måtte være trang dertil, således at der i hvert enkelt tilfælde træffes nærmere bestemmelse om filialkontorets opgaver.

§ 2. Et offentligt arbejdsanvisningskontor ledes af en kontorbestyrer, der ansættes — og hvis lønvilkår bestemmes — af arbejds- og socialministeren efter indstilling fra arbejdsdirektøren. Som kontorbestyrer kan ikke ansættes en person, der repræsenterer arbejdsgiver- eller arbejderinteresser. Direktørens indstilling afgives efter forhandling med arbejdsanvisningskontorets tilsynsråd, jfr. stk. 2.

Stk. 2. Til at føre tilsyn med den af et offentligt arbejdsanvisningskontor uden for København efter nedenstående regler udøvede virksomhed nedsættes ved amtmandens foranstaltning for hvert arbejdsanvisningskontor et tilsynsråd, der består af en formand og 4 medlemmer, hvoraf 2 skal være arbejdsgivere og 2 arbejdere. Formanden beskikkes af amtmanden efter forhandling med det kommunale råd i den kommune, hvori arbejdsanvisningskontoret er beliggende. De kommunale råd i de til kontorets område hørende købstadskommuner vælger en arbejdsgiver og en arbejder, medens pågældende amtsråd ligeledes vælger en arbejdsgiver og en arbejder. Samtidig foretages henholdsvis beskikkelse og valg af suppleanter. Til at føre tilsyn med kontoret i København nedsættes et tilsynsråd, bestående af 1 formand, der beskikkes af overpræsidenten, og 6 medlemmer, hvoraf 3 skal være arbejdsgivere og 3 arbejdere. De 2 arbejdsgivere og 2 arbejdere vælges af Københavns borgerrepræsentation, medens Frederiksberg kommunalbestyrelse vælger 1 arbejdsgiver og 1 arbejder. Samtidig foretages henholdsvis beskikkelse og valg af

Forslaget.

Stk. 4. Afdelingskontorer (kontaktsteder) under et offentligt arbejdsanvisningskontor kan oprettes med arbejdsdirektørens tilladelse.“

3. § 2, stk. 1-9, affattes således:

„Et offentligt arbejdsanvisningskontor ledes af en kontorbestyrer, der ansættes — og hvis lønvilkår bestemmes — af arbejdsministeren efter indstilling fra arbejdsdirektøren. Som kontorbestyrer kan ikke ansættes en person, der repræsenterer arbejdsgiver- eller arbejderinteresser. Direktørens indstilling afgives efter forhandling med vedkommende arbejdsmarkedsnævn, jfr. stk. 2.

Stk. 2. Ved arbejdsdirektørens foranstaltning nedsættes ved hvert offentligt arbejdsanvisningskontor et arbejdsmarkedsnævn, der består af en formand og 8 medlemmer. Uden for København beskikkes amtmanden eller en af ham udpeget person til formand for nævnet. I København beskikkes formanden efter indhentede erklæringer fra amtmanden over Københavns amt, overpræsidenten i København og Frederiksberg kommunalbestyrelse. Endvidere beskikkes som repræsentanter for områdets arbejderorganisationer 3 medlemmer, udpeget af Landsorganisationen i Danmark, samt som repræsentanter for områdets arbejdsgiver- og erhvervsorganisationer 3 medlemmer, udpeget af Dansk Arbejdsgiverforening efter forhandling med andre interesserede organisationer. Uden for København beskikkes 1 medlem, udpeget af kommunalbestyrelsen i den købstad, hvori kontoret er beliggende, efter indhentede erklæringer fra kommunalbestyrelserne i de øvrige købstæder i kontorets område. I København beskikkes 1 medlem, udpeget af Københavns borgerrepræsentation efter indhentede erklæringer fra Københavns amts-

Gældende formulering.

suppleanter. Forholdstalsvalg skal bringes til anvendelse, når det kræves af noget medlem af det kommunale råd.

Stk. 3. Til formand eller suppleant for denne må ikke beskikkes nogen, der beskæftiger sig som arbejdsgiver eller arbejder eller er leder af en arbejdsgiver- eller arbejderorganisation.

Stk. 4. Ved valg af medlemmer af arbejdsanvisningskontorets tilsynsråd og suppleanter for disse skal der gives de stedlige sammenslutninger af organisationer af henholdsvis arbejdsgivere og arbejdere, hvor sådanne sammenslutninger findes — dog i København „Dansk Arbejdsgiverforening“ og „De samvirkende Fagforbund i Danmark“ — lejlighed til at afgive indstilling om et dobbelt så stort antal personer som det, der skal vælges, og mellem disse træffes valget.

Stk. 5. De i stk. 2 nævnte beskikkelser og valg gælder for vedkommende kommunale råds funktionstid, dog at formanden (suppleanten) må udtræde, såfremt han ikke længere opfylder de i stk. 3 fastsatte betingelser for at blive beskikket. En til kommunalrådet valgbar person er forpligtet til at modtage beskikkelse eller valg for en valgperiode, men kan herefter nægte at modtage beskikkelse eller valg i den kommende valgperiode.

Stk. 6. Tilsynsrådet er ulønnet, men der kan tillægges det dagpenge for hver mødedag.

Stk. 7. Det fornødne personale ved kontoret ansættes af kontorbestyreren efter

Forslaget.

råd og Frederiksberg kommunalbestyrelse. Endelig beskikkes kontorbestyreren som medlem af nævnet. Samtidig foretages beskikkelse af suppleanter. Kontorbestyreren varetager nævnets sekretariatsforretninger.

Stk. 3. Til formand eller suppleant for denne må ikke beskikkes nogen, der beskæftiger sig som arbejdsgiver eller arbejder eller er leder af en arbejdsgiver- eller arbejderorganisation.

Stk. 4. De i stk. 2 nævnte beskikkelser gælder for kommunalbestyrelsernes funktionstid. Formanden (suppleanten) må udtræde, såfremt han ikke længere opfylder de i stk. 3 fastsatte betingelser for at blive beskikket. En til kommunalbestyrelsen valgbar person er forpligtet til at modtage beskikkelse for en valgperiode, men kan herefter nægte at modtage beskikkelse i den kommende valgperiode.

Stk. 5. Arbejdsmarkedsnævnet er ulønnet, men der kan tillægges det dagpenge for hver mødedag.

Stk. 6. Arbejdsmarkedsnævnet har til opgave at bistå arbejdsanvisningskontoret og skal følge udviklingen på arbejdsmarkedet inden for kontorets område. Nævnet skal holdes løbende underrettet om kontorets virksomhed og have adgang til at ytre sig forud for kontorets vigtigere afgørelser og til at fremsætte forslag over for kontoret. Nævnet skal virke koordinerende mellem arbejdsanvisningskontoret og de lokale og regionale udvalg o. lign. af betydning for arbejdsmarkedet inden for kontorets område. Arbejdsministeren fastsætter efter indstilling fra arbejdsdirektøren de nærmere regler for nævnets virksomhed.

Stk. 7. Det fornødne personale ved kontoret ansættes af kontorbestyreren efter forud

Gældende formulering.

forud indhentet godkendelse af tilsynsrådet. Såfremt tilsynsrådet nægter godkendelse, kan sagen af kontorbestyreren indbringes for arbejdsdirektøren til afgørelse. Løvvilkårene for kontorets personale skal forelægges arbejdsdirektøren til godkendelse.

Stk. 8. Om den pensionsordning, der vil være at træffe for kontorbestyrerne og det ved kontorerne fastansatte personale, fastsættes nærmere regler af arbejds- og socialministeren efter forhandling med finansministeren.

Stk. 9. De nærmere regler for et offentligt arbejdsanvisningskontors virksomhed, herunder instruks for kontorbestyrerne, fastsættes i et reglement, der udfærdiges af arbejds- og socialministeren efter indstilling fra arbejdsdirektøren. Arbejdsdirektørens indstilling afgives efter forhandling med kontorets tilsynsråd. Kontoret er forpligtet til at benytte skemaer, blanketter og andre tryksager, der autoriseres af arbejds- og socialministeren, til brug ved anvisningen.

Stk. 10. Udgifterne ved oprettelsen og driften af et i henhold til § 1, stk. 1, oprettet amtsarbejdsanvisningskontor afholdes forskudsvis af den kommune, i hvilken kontoret er beliggende. Denne kommune afholder endelig $\frac{1}{8}$ af de pågældende udgifter, medens $\frac{1}{8}$ efter regnskabsårets udløb fordeles — i forhold til folketallet ved den senest afholdte almindelige folketælling — imellem de øvrige til amtsarbejdsanvisningskontoret henlagte kommuner; om fornødent står amtsfonden i forskud for de landkommunerne påhvilende andele. De samme regler gælder med hensyn til udgifterne ved oprettelsen og driften af en filial af et amtsarbejdsanvisningskontor, medmindre andet bestemmes af arbejds- og socialministeren. Udgifterne ved oprettelsen og driften af anvisningskontoret i København afholdes forskudsvis af Københavns kommune og fordeles efter regnskabsårets udløb på Københavns og Frederiksberg kommuner efter folketallet ved den senest afholdte almindelige folketælling.

Stk. 11. Staten yder som tilskud til udgifterne ved et i henhold til § 1, stk. 1, eller stk. 2, 1ste punktum, oprettet arbejds-

Forslaget.

indhentet godkendelse af arbejdsmarkedsnævnet. Såfremt nævnet nægter godkendelse, kan sagen af kontorbestyreren indbringes for arbejdsdirektøren til afgørelse. Løvvilkårene for kontorets personale skal forelægges arbejdsdirektøren til godkendelse.

Stk. 8. Om den pensionsordning, der vil være at træffe for kontorbestyrerne og det ved kontorerne fastansatte personale, fastsættes nærmere regler af arbejdsministeren efter forhandling med økonomiministeren.

Stk. 9. De nærmere regler for et offentligt arbejdsanvisningskontors virksomhed, herunder instruks for kontorbestyrerne, fastsættes i et reglement, der udfærdiges af arbejdsministeren efter indstilling fra arbejdsdirektøren. Arbejdsdirektørens indstilling afgives efter forhandling med vedkommende arbejdsmarkedsnævnet.

4. § 2, stk. 10, 3. og 4. punktum, erstattes af følgende:

„Udgifterne ved oprettelsen og driften af arbejdsanvisningskontoret i København afholdes forskudsvis af Københavns kommune, og $\frac{1}{4}$ af udgifterne fordeles efter regnskabsårets udløb mellem de til kontoret henlagte kommuner efter folketallet ved den senest afholdte almindelige folketælling.“

5. § 2, stk. 11 og 12, affattes således:

„*Stk. 11.* Staten yder som tilskud $\frac{3}{4}$ af udgifterne ved oprettelse og drift af de i § 1,

Gældende formulering.

anvisningskontors oprettelse og drift, herunder ved oprettelsen og driften af filialkontorer, halvdelen af kontorets (filialens) årlige udgifter, hvorhos den fælleskommunale udligningsfond yder et tilskud på en fjerdedel af udgifterne. Disse tilskud beregnes og udbetales efter regnskabsårets udløb på grundlag af et regnskab, der aflægges af kontorbestyreren efter arbejds- og socialministerens nærmere bestemmelse og godkendes af tilsynsrådet, således at arbejds- og socialministeren giver meddelelse om udbetalingen af statens tilskud til indenrigsministeren, der derefter foranlediger et tilskud af den halve størrelse udbetalt af den fælleskommunale udligningsfond. Med finansministerens samtykke kan der ydes den kommune, hvori kontoret er beliggende, forskud på statens tilskud. Statstilskuddet og tilskuddet fra den fælleskommunale udligningsfond til et i henhold til § 1, stk. 2, 1ste punktum, oprettet arbejdsanvisningskontor bortfalder, når kontoret ikke længere opfylder de i nævnte punktum opstillede betingelser for dets anerkendelse.

Stk. 12. Forud for hvert regnskabsår udarbejder kontorbestyreren kontorets budget, der efter at være forelagt tilsynsrådet til erklæring skal tilstilles arbejdsdirektøren til godkendelse.

§ 3. Ved anvisning af arbejde skal det offentlige arbejdsanvisningskontor eller den arbejdsløshedskasse, der foretager anvisningen, jfr. § 22, stk. 1, pkt. 5, straks give arbejdsgiveren skriftlig meddelelse om, at anvisning har fundet sted. Arbejdsgiveren skal, hvis arbejdsforholdet ikke kommer i stand, eller når arbejdsforholdet afbrydes umiddelbart efter overtagelsen, straks give meddelelse herom til arbejdsanvisningskontoret, der straks skal lade den modtagne meddelelse gå videre til vedkommende arbejdsløshedskasse samt til direktøren.

§ 3.

Stk. 3. Der kan af kontoret ydes rejsehjælp, hjælp til dobbelt husførelse og flyttehjælp til personer, til hvilke der anvises arbejde uden for deres hjemsted. Sådan hjælp

Forslaget.

stk. 1-2, omhandlede arbejdsanvisningskontorer. Tilskuddet beregnes og udbetales efter regnskabsårets udløb på grundlag af et regnskab, der aflægges af kontorbestyreren efter arbejdsministerens nærmere bestemmelse og godkendes af arbejdsmarkedsnævnet. Med finansministerens samtykke kan der ydes forskud på tilskuddet. Tilskuddet bortfalder, når anerkendelse af et arbejdsanvisningskontor tilbagekaldes i medfør af § 1, stk. 2, 2. punktum.

Stk. 12. Forud for hvert regnskabsår udarbejder kontorbestyreren kontorets budget, der efter at være forelagt arbejdsmarkedsnævnet til erklæring skal tilstilles arbejdsdirektøren til godkendelse.“

6. I § 3, *stk. 1*, 1. punktum, udgår ordene: „eller den arbejdsløshedskasse, der foretager anvisningen, jfr. § 22, stk. 1, pkt. 5,“.

7. § 3, *stk. 3*, affattes således:

„*Stk. 3.* Såfremt en arbejdsgiver, der har forlangt arbejdskraft anvist, antager andre arbejdere, forinden den eller de af det pågældende arbejdsanvisningskontor anviste

Gældende formulering.

kan alene ydes inden for de grænser, der i § 12, stk. 10-12, er fastsat for tilsvarende ydelser fra en arbejdsløshedskasse; nærmere regler fastsættes af arbejdsdirektøren efter forhandling med arbejdsnævnet. Såfremt en arbejdsgiver, der har forlangt arbejdskraft anvist, antager andre arbejdere, forinden den eller de af det pågældende arbejdsanvisningskontor anviste personer har kunnet nå frem til arbejdsstedet, og arbejdsgiveren som følge heraf ikke har brug for disse, kan de på nærmeste offentlige arbejdsanvisningskontor få udbetalt rejsehjælp til tilbagerejsen. I sådanne tilfælde skal de af kontorerne i den anledning afholdte rejseudgifter godtgøres dem af vedkommende arbejdsgiver, medmindre han til det anvisende kontor har sendt afbestilling på et sådant tidspunkt, at rejsen til arbejdsstedet kunne have været undgået. Samme erstatningspligt påhviler arbejdsgiveren overfor en anerkendt arbejdsløshedskasse, der på tilsvarende måde har afholdt forgæves rejseudgifter.

§ 3.

Stk. 5. I tilfælde, hvor den offentlige arbejdsanvisning anviser arbejde over så store afstande og under sådanne forhold, at overtagelsen af arbejdet normalt vil forudsætte skift af bopæl, og hvor overflytningen anses for ønskelig ud fra en samlet vurdering af stedlige og faglige behov på arbejdsmarkedet, påhviler det det arbejdsanvisningskontor, inden for hvis område arbejdspladsen er beliggende, at udfolde bestræbelser for at skaffe den tilflyttede bolig f. eks. ved henvendelse til kommunalbestyrelsen, til sociale boligforetagender eller andre, eventuelt ved at træde i samarbejde herom med den arbejdsgiver, til hvem anvisningen sker. Hvor der i de foran omhandlede tilfælde er anvist arbejde til arbejdsløse ubemidlede forsørgere, kan arbejdsanvisningskontoret yde støtte til betaling af boligandel eller boligindskud eller til forudbetaling af leje. Støtten fra kontorets side kan have form af enten garanti for lån eller ydelse af lån.

Forslaget.

personer har kunnet nå frem til arbejdsstedet, og arbejdsgiveren som følge heraf ikke har brug for disse, godtgøres rejseudgifter, der måtte være afholdt af kontorerne i medfør af § 3 B, af vedkommende arbejdsgiver, medmindre han til det anvisende kontor har sendt afbestilling på et sådant tidspunkt, at rejsen til arbejdsstedet kunne have været undgået."

8. § 3, stk. 5, 2. og 3. punktum, ophæves.

*Gældende formulering.**Forslaget.*

9. Efter § 3 indsættes som §§ 3A-3F:

„§ 3 A. Den offentlige arbejdsanvisning kan yde følgende former for økonomisk støtte til arbejdssøgende:

1. Rejsehjælp, jfr. § 3 B.
2. Tilskud til merudgifter ved dobbelt husførelse, jfr. § 3 C.
3. Flyttehjælp, jfr. § 3 D.
4. Hjælp til fremskaffelse af bolig og etableringshjælp, jfr. § 3 E.
5. Tilskud til befordring mellem bopæl og arbejdssted, jfr. § 3 F.

§ 3 B. Rejsehjælp kan ydes til arbejdssøgende, der enten er arbejdsløse eller må vente at blive det i den nærmeste fremtid, og som godtgør at skulle rejse fra det sted, hvor de er eller bliver arbejdsløse, for at overtage arbejde andetsteds. Rejsehjælp kan endvidere ydes ved tilbagerejse i de tilfælde, der omhandles i § 3, stk. 3.

Stk. 2. Hjælpen ydes som dagpenge, jfr. § 12, for det antal dage, rejsen varer, dog højst for 3 dage, samt som en godtgørelse svarende til udgiften ved befordring med offentligt befordringsmiddel. Til arbejdssøgende, der ikke er medlem af nogen anerkendt arbejdsløshedskasse, udbetales hjælpen med et beløb, svarende til dagpengesatsen i den anerkendte (eventuelt ikke-ankendte) arbejdsløshedskasse, hvortil pågældende efter sit fag må henføres.

Stk. 3. Ved rejse til udlandet kan der kun ydes rejsehjælp i overensstemmelse med regler, der fastsættes af arbejdsdirektøren efter forhandling med arbejdsnævnet.

Stk. 4. Hjælpen udbetales af det arbejdsanvisningskontor, inden for hvis område den arbejdssøgende hidtil har haft bopæl.

§ 3 C. Tilskud til merudgifter ved dobbelt husførelse kan ydes til arbejdssøgende forsørgere, der er arbejdsløse eller må vente at blive det i den nærmeste fremtid, og som overtager arbejde i en sådan afstand fra hjemstedet, at de er henvist til at tage ophold uden for dette.

Stk. 2. Tilskuddet ydes med 10 kr. pr. dag. Beløbet reguleres efter reglerne i § 12, stk. 4. Tilskuddet, der udbetales ugevis bagud for hver af ugens 7 dage, kan ikke ydes for

*Gældende formulering.**Forslaget.*

kortere tid end en uge og kun med arbejdsdirektørens samtykke for længere tid end 6 måneder. Endvidere ydes der godtgørelse for udgiften ved en månedlig rejse til hjemstedet ved befordring med offentligt befordringsmiddel. Ved arbejdets ophør inden tilskuddets bortfald ydes der hjælp til hjemrejsen efter reglerne i § 3 B, stk. 2.

Stk. 3. Tilskuddet udbetales af det arbejdsanvisningskontor, inden for hvis område den pågældende har taget ophold, efter indhentet erklæring fra det arbejdsanvisningskontor, inden for hvis område hjemstedet er beliggende.

§ 3 D. Flyttehjælp kan ydes til personer, der

1. er blevet arbejdsløse på det hidtidige hjemsted eller må vente at blive det i den nærmeste fremtid,
2. har opnået arbejde af mere end midlertidig karakter i en sådan afstand fra det hidtidige hjemsted, at de er henvist til at tage ophold uden for dette, og
3. ønsker at flytte deres hjem til det nye arbejdssted.

Stk. 2. Hjælpen ydes som godtgørelse af dokumenterede udgifter ved transport af bohøve samt en godtgørelse, der svarer til udgiften ved familiemedlemmers befordring med offentligt befordringsmiddel.

Stk. 3. Hjælpen udbetales af det arbejdsanvisningskontor, inden for hvis område den pågældende har taget bopæl.

§ 3 E. Støtte til betaling af boligandel eller boligindskud eller til forudbetaling af husleje kan ydes som garanti for lån eller som lån til personer, der af den offentlige arbejdsanvisning har fået anvist arbejde over så store afstande og under sådanne forhold, at overtagelsen af arbejdet normalt vil forudsætte skifte af bopæl. Støtten kan dog kun ydes, såfremt overflytningen af arbejdskraft anses for ønskelig ud fra en samlet vurdering af stedlige og faglige behov på arbejdsmarkedet.

Stk. 2. Under samme betingelser som nævnt i stk. 1 kan der, når bolig er fremskaffet, ydes etableringshjælp efter regler,

Gældende formulering.

§ 4. En anerkendt arbejdsløhedskasse, som har sæde eller afdelinger i det distrikt, for hvilket et offentligt arbejdsanvisningskontor er bestemt, skal, så snart et medlem melder sig arbejdsledig, på blanketter, som er godkendt af arbejds- og socialministeren, tilstille vedkommende arbejdsanvisningskontor meddelelse herom med angivelse af det ledige medlems nummer, navn, bopæl, sidste arbejdssted, arbejdsindtægt m. v. Når medlemmet senere overtager arbejde — enten efter eller uden anvisning — eller af anden grund ophører at være arbejdsledig, skal vedkommende arbejdsløhedskasse (afdeling) uopholdelig tilstille arbejdsanvisningskontoret meddelelse herom på blanketter, som ligeledes er godkendt af arbejds- og socialministeren.

Forslaget.

der fastsættes af arbejdsdirektøren efter forhandling med arbejdsnævnet.

Stk. 3. Hjælpen bevilges af det arbejdsanvisningskontor, inden for hvis område den pågældende har taget bopæl, efter indhentet erklæring fra det arbejdsanvisningskontor, inden for hvis område det hidtidige hjemsted er beliggende.

§ 3 F. Tilskud til daglig befordring mellem bopæl og arbejdssted kan ydes i ganske særlige tilfælde under forudsætning af,

1. at arbejde er anvist af den offentlige arbejdsanvisning,
2. at arbejdet er af midlertidig art,
3. at den nødvendige arbejdskraft ikke har kunnet fremskaffes på anden måde,
4. at befordringstiden fra bopæl til arbejdssted overstiger 1 time ved anvendelse af offentlige befordringsmidler eller, såfremt der i praksis ikke er mulighed for benyttelse af sådanne, ved anvendelse af cykel, og
5. at arbejdstageren ikke på anden måde får befordringsudgifterne helt eller delvis dækket.

Stk. 2. Tilskuddet, der ikke kan overstige udgiften ved befordring med offentligt befordringsmiddel, ydes efter regler, der fastsættes af arbejdsdirektøren efter forhandling med arbejdsnævnet, og udbetales af det arbejdsanvisningskontor, inden for hvis område pågældende har bopæl.“

10. § 4 affattes således:

„§ 4. Arbejdsdirektøren fastsætter efter forhandling med arbejdsnævnet de nærmere regler for samarbejde mellem de offentlige arbejdsanvisningskontorer og de anerkendte arbejdsløhedskasser, derunder om arbejdsløhedskassernes forpligtelse til at yde kontorerne bistand ved arbejdsanvisning.

Gældende formulering.

Stk. 2. Såfremt der mellem et offentligt arbejdsanvisningskontor og en stedlig afdeling af en anerkendt arbejdsløshedskasse — med tilslutning af direktøren samt vedkommende arbejdsløshedskasse — træffes aftale om, at de medlemmer af afdelingen, der bliver ledige, forinden understøttelse udbetales, personligt skal henvende sig til kontoret for at søge arbejde, og at arbejdsanvisningskontoret derefter skal tilstille afdelingen de fornævnte af arbejds- og socialministeren godkendte anmeldelsesblanketter i udfyldt stand, bortfalder den i stk. 1 omhandlede pligt for afdelingen til at give arbejdsanvisningskontoret meddelelse.

Stk. 3. De pågældende arbejdsløsheds-kasser er forpligtede til at yde de offentlige arbejdsanvisningskontorer bistand ved arbejdsanvisning efter arbejds- og socialministerens nærmere bestemmelse. Modtager en anerkendt arbejdsløshedskasse (afdeling) fra en arbejdsgiver anmodning om anvisning af arbejdskraft, som kassen ikke er i stand til at efterkomme, skal kassen straks give vedkommende offentlige arbejdsanvisningskontor indberetning herom efter regler, der fastsættes af arbejdsdirektøren.

Stk. 4. Arbejds- og socialministeren kan, når omstændighederne taler derfor, efter indstilling fra direktøren, undtagelsesvis tillade, at der for enkelte arbejdsløsheds-kassers eller afdelingers vedkommende foretages afvigelser med hensyn til indsendelsen af de i stk. 1 omhandlede anmeldelsesblanketter.

Stk. 5. Ved anvisning til ledige pladser skal arbejdsanvisningskontoret, når der findes flere lige kvalificerede arbejdssøgende, fortrinsvis anvise plads til medlemmer af anerkendte arbejdsløsheds-kasser.

Stk. 6. Når der af arbejdsanvisningskontoret er anvist plads til en arbejdssøgende, som er opført på de fra en arbejdsløsheds-kasse modtagne blanketter, skal meddelelse herom straks tilstilles arbejdsløsheds-kassen.

Stk. 7. I tilfælde af, at nogen af de til arbejdsanvisningskontoret personligt anmeldte ledige uden forudgående anvisning overtager arbejde, skal der herom af ved-

Forslaget.

Stk. 2. Et medlem af en anerkendt arbejdsløshedskasse, som bliver ledigt, og som vil oppebære arbejdsløshedsunderstøttelse, skal straks ved ledighedens indtræden henvende sig personligt til den offentlige arbejdsanvisning for at søge arbejde. Såfremt der ikke kan anvises ham arbejde, skal han i ledighedsperioden lade sig afkontrollere ved den offentlige arbejdsanvisning i overensstemmelse med regler, der fastsættes af arbejdsdirektøren efter forhandling med arbejdsnævnet. I ganske særlige tilfælde kan arbejdsdirektøren efter forhandling med arbejdsnævnet godkende, at der for enkelte fag eller dele af fag fastsættes andre regler for ledighedskontrol.

Stk. 3. Ved anvisning af arbejde skal arbejdsanvisningskontoret, når der findes flere lige kvalificerede arbejdssøgende, fortrinsvis anvise arbejde til medlemmer af anerkendte arbejdsløsheds-kasser.

Stk. 4. Såfremt en til arbejdsanvisningskontoret anmeldt ledig person uden forudgående anvisning overtager arbejde, påhviler det vedkommende straks at give

Gældende formulering.

kommende arbejder straks gives meddelelse til arbejdsanvisningskontoret.

Stk. 8. Arbejdsanvisningskontoret må ikke give uvedkommende adgang til at gøre sig bekendt med de fra arbejdsløshedskasserne modtagne oplysninger; dog skal kontoret på anmodning give oplysning om, hvorvidt bestemte arbejdere, der ønskes anvist til et arbejde, er ledige. Finder kontoret anledning til at nægte at give sådan oplysning, kan arbejdsgiveren indanke sagen for direktøren, hvis afgørelse er endelig.

Stk. 9. Såfremt en anerkendt arbejdsløshedskasse udviser forsømmelighed med hensyn til at tilstille arbejdsanvisningskontoret de foreskrevne til- og afmeldinger af arbejdsledige, kan arbejds- og socialministeren, efter indstilling fra direktøren, pålægge den eller de forsømmelige tillidsmænd under en daglig eller ugentlig tvangsbøde at opfylde deres pligt. De således ikendte bøder inddrives ved udpantning og kan ikke føres kassen til udgift. Bøderne tilfalder kommunekassen på det sted, hvor vedkommende afdeling af kassen har sæde. I gentagelsestilfælde eller under særlig skærpende omstændigheder kan arbejds- og socialministeren nedsætte kassens statstilskud eller lade dette helt bortfalde for det pågældende regnskabsår, såfremt direktøren gør indstilling derom.

§ 12. Understøttelse i tilfælde af arbejdsløshed ydes af kassen som dagpenge. Herudover yder kassen rejsehjælp, tilskud til merudgifter ved dobbelt husførelse og flyttehjælp.

§ 12.

Stk. 10. Rejsehjælp ydes til medlemmer, der enten er arbejdsløse eller efter de for arbejdsløshedskassen foreliggende oplysninger må vente at miste deres hidtidige beskæftigelse i den nærmeste fremtid, og som dokumenterer at skulle rejse fra det sted, hvor de er eller bliver arbejdsløse, for at overtage arbejde andetsteds. Rejsehjælp ydes som dagpenge for det antal dage, rejsen varer, dog højst for 3 dage, samt som en godtgørelse svarende til udgiften ved befordring med offentligt befordringsmiddel.

Forslaget.

meddelelse herom til arbejdsanvisningskontoret.

Stk. 5. Arbejdsanvisningskontoret må ikke give uvedkommende adgang til at gøre sig bekendt med de for kontoret foreliggende oplysninger om tilmeldte ledige personer; dog skal kontoret på anmodning give oplysning om, hvorvidt bestemte arbejdere, der ønskes anvist til et arbejde, er ledige. Finder kontoret anledning til at nægte at give sådan oplysning, kan arbejdsgiveren indbringe sagen for arbejdsdirektøren, hvis afgørelse er endelig.“

11. § 12, stk. 1, 2. punktum, ophæves.

12. § 12, stk. 10-12, ophæves.

Gældende formulering.

Rejsehjælp i form af dagpenge, dog højst for 6 dage og højst 2 gange i et regnskabsår, ydes endvidere til medlemmer, der er arbejdsløse, og som ønsker at rejse for at søge arbejde. Rejsehjælp på grundlag af foranstående bestemmelser til sådanne af 1. punktum omfattede medlemmer, som rejser til udlandet for at overtage arbejde, kan kun ydes efter regler, der fastsættes af arbejdsdirektøren efter forhandling med arbejdsnævnet.

Stk. 11. Tilskud til merudgifter ved dobbelt husførelse ydes til medlemmer, der er forsørgere, og som i en situation som den i stk. 10, 1. punktum, omhandlede overtager arbejde i en sådan afstand fra hjemstedet, at de er henvist til at tage ophold uden for dette, medens familien forbliver boende på hjemstedet. Tilskuddet ydes med 10 kr. pr. dag. Beløbet reguleres efter reglerne i stk. 4. Tilskuddet, der udbetales ugevis bagud for hver af ugens 7 dage, kan ikke ydes for kortere tid end en uge og kun med arbejdsdirektørens samtykke for længere tid end 6 måneder. Ved arbejdets ophør inden tilskuddets bortfald ydes der hjælp til hjemrejsen efter reglerne i stk. 10, 2. punktum.

Stk. 12. Flyttehjælp ydes til medlemmer, der er forsørgere — eller har 15 års medlemstid og derover — og som i en situation som den i stk. 11, 1. punktum, omhandlede på tilflytningsstedet har opnået arbejde af mere end midlertidig karakter. Flyttehjælp ydes som godtgørelse af dokumenterede udgifter ved transport af bohavet samt som en godtgørelse, der svarer til udgiften ved familiemedlemmers befordring med offentligt befordringsmiddel.

§ 12.

Stk. 13. Afgørelser, der træffes af arbejdsdirektøren i henhold til stk. 5-6 og 10-12, kan indankes for arbejdsnævnet efter reglerne i § 34, stk. 3, jfr. § 35, stk. 5.

§ 16.

Stk. 5. Har et medlem inden for de sidste 6 måneder forud for et arbejdsophør haft en løn, der i forbindelse med dagpenge fra kassen svarer til hans eller fagets gennemsnitlige daglige arbejdsfortjeneste for et længere tidsrum end 6 måneder, ud-

Forslaget.

13. I § 12, stk. 13, udgår ordene „og 10-12“.

14. I § 16, stk. 5, 3. punktum, ændres „§ 12, stk. 11,“ til „§ 3 C,“.

Gældende formulering.

betales der ikke dagpenge for det overskydende antal dage (ventetid), såfremt dette andrager mindst 2 dage. Ventetiden kan højst være 45 dage og indtræder kun, såfremt ventetid ikke er fastsat i medfør af stk. 6. Har arbejdet påført medlemmet særlige udgifter, såsom til kost og/eller logi, fordi arbejdet er udført uden for hans hjemsted, og der ikke i den anledning er ydet ham tilskud i henhold til § 12, stk. 11, fradrages disse udgifter ved ventetidens beregning. Bliver et medlem sygemeldt under ventetiden, kan kassen med arbejdsdirektørens samtykke ved beregningen af ventetiden bortse fra den periode, i hvilken medlemmet ved lægeerklæring eller attest fra sygekasse dokumenterer at have været sygemeldt.

§ 17. En anerkendt arbejdsløshedskasse må ikke yde understøttelse:

10. til medlemmer, der uden fyldestgørende grund vægrer sig ved at overtage et af kassens bestyrelse eller et offentligt arbejdsanvisningskontor eller kommunalbestyrelsen anvist passende arbejde;

§ 22. En anerkendt arbejdsløshedskasses vedtægt skal være affattet i overensstemmelse med den af direktøren og arbejdsnævnet udarbejdede mønstervedtægt og skal indeholde oplysninger om følgende punkter:

5) kontrol med arbejdsløse medlemmer og arbejdsanvisning for sådanne, overensstemmende med de af direktøren efter forhandling med arbejdsnævnet påbudte regler. Det skal herunder fastsættes, at et medlem kun kan afkontrolleres og dermed blive berettiget til at oppebære understøttelse for det tidsrum, vedkommende afkontrollering omfatter, når han ved kontrollen foreviser det af kassen for ham udfærdigede kontrolkort, der skal indeholde oplysning om medlemmets navn og nummer i arbejdsløshedskassen. For medlemmer, hvis arbejde kendetegnes ved stadig skiftende og kortvarige arbejdsforhold, skal understøttelsens udbetaling gøres afhængig af, at deres ledighedsperioder og fortjeneste i arbejdsperioderne godtgøres på en for kassen fyldestgørende måde.

Forslaget.

15. I § 17, stk. 1, nr. 10, udgår ordene „kassens bestyrelse eller“.

16. § 22, stk. 1, nr. 5, affattes således:

„5) den nødvendige dokumentation for, at et medlem kan begære understøttelse. Arbejdsdirektøren fastsætter efter forhandling med arbejdsnævnet de nærmere regler herom.“

Bilag til f. t. l. vedr. arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v.

Gældende formulering.

§ 22.

Stk. 4. Et medlem af en anerkendt arbejdsløhedskasse, der opholder sig på et sted, hvor arbejdsløhedskassen ikke har afdeling eller et af direktøren anerkendt kontrolsted, kan kun oppebære understøttelse, når der fra en stedlig autoritet — eventuelt et dertil af kommunalbestyrelsen valgt medlem — afgives erklæring om, at den pågældende er arbejdsløs.

§ 34.

Stk. 3. De af direktøren i medfør af bestemmelserne i § 9, stk. 7, § 10, stk. 5, § 11, stk. 2 og 3, § 12, stk. 5-6 og 10-12, og § 17, stk. 3, truffne afgørelser kan inden for et tidsrum af en måned efter den om afgørelsen givne underretning indankes for arbejdsnævnet. Alle øvrige af direktøren i henhold til denne lov truffne afgørelser kan, hvor ikke andet er bestemt, inden for samme frist indankes for arbejds- og socialministeren, hvis afgørelse er endelig.

§ 34.

Stk. 5. De offentlige arbejdsanvisningskontorer eller deres filialer fører tilsyn med anerkendte arbejdsløhedskassers kontrol af ledige medlemmer efter nærmere af arbejds- og socialministeren fastsatte regler.

Forslaget.

17. § 22, stk. 4, ophæves.

18. I § 34, stk. 3, 1. punktum, udgår ordene „og 10-12“.

19. § 34, stk. 5, ophæves.

Bilag 2.

Betænkning vedrørende spørgsmål i forbindelse med de offentlige arbejdsanvisningskontorers overtagelse pr. 1. april 1968 af de funktioner, der i henhold til lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. påhviler de anerkendte arbejdsløshedskasser med hensyn til kontrol med og anvisning af arbejde til ledige medlemmer.

Afgivet af den af arbejdsministeren nedsatte arbejdsgruppe til behandling af spørgsmål vedrørende § 4 i lov af 22. februar 1967.

INDHOLDSFORTEGNELSE

	Sp.
<i>Indledning</i>	2217
<i>1. Udbygningen af de offentlige arbejdsanvisningskontorer</i>	2219
1.1. Forudsætningerne for de af arbejdsanvisningskontorerne afgivne forslag	2221
1.1.1. Kontrolreglerne	2221
1.1.2. Klassificeringen af afdelingskontorerne (kontaktstederne)	2221
1.1.3. Afstanden mellem medlemmernes bopæl og kontrolsted	2221
1.2. Anvisningskontorernes forslag	2222
1.2.1. Kontorerne uden for hovedstadsområdet	2222
1.2.2. Kontorerne inden for hovedstadsområdet	2223
1.3.1. Arbejdsgruppens forslag	2226
1.3.2. Mindretalsforslag for så vidt angår hovedstadsområdet	2226
1.3.3. Mindretalsudtalelse vedrørende den foreslåede ordning uden for hovedstadsområdet	2227
<i>2. Udbygningen af de eksisterende tilsynsråd</i>	2227
<i>3. Udbygningen af den offentlige arbejdsanvisnings hjælpemidler</i>	2229
3.1. Kontorernes overtagelse af udbetalingen af samtlige former for økonomisk hjælp	2229
3.2. Almindelige betingelser for ydelse af hjælp	2231
3.2.1. Rejsehjælp og flyttehjælp	2231
3.2.2. Hjælp til dobbelt husførelse	2232
3.2.3. Hjælp til fremskaffelse af bolig	2232
3.2.4. Etableringshjælp	2232
3.2.4.1. Satserne for etableringshjælp	2232
3.2.4.2. Yderligere etableringshjælp	2233
3.2.5. Transporttilskud	2234
<i>4. Særlige bestemmelser på enkelte fagområder vedrørende ledighedskontrol og arbejdsanvisning</i>	2233
4.1. Sømænd, søfyrbødere og sø-restaurationernes personale	2235
4.2. Bageri- og konditoriarbejdere	2236
4.3. Havnearbejdere	2237
<i>5. Ændringer i loven om privat arbejdsanvisning</i>	2237
5.1. Forbud mod al privat arbejdsanvisning	2238
5.2. Begrænsning af vikarbureauernes virksomhed	2239
<i>6. Afsluttende bemærkninger</i>	2241

BILAGSFORTEGNELSE

Bilag 1.

Rapporter fra mødet i Rødbyhavn 10.-13. april 1967 mellem kontorbestyrerne ved de offentlige arbejdsanvisningskontorer, her optrykt i uddrag som underbilag 2 a.

Bilag 2-3.

Oversigter over kontorenes forslag til udbygningen af disse, her optrykt som underbilag 2 b og 2 c.

Bilag 4.

Forslag til opdeling af arbejdsopgaver mellem hovedkontor og distriktskontorer i hovedstadsområdet, her optrykt som underbilag 2 d.

Bilag 5.

Skrivelse af 22. september 1967 fra Arbejdsanvisningskontorenes Personales Landsklubber og Foreningen af Kontorbestyrere ved de offentlige arbejdsanvisningskontorer i Danmark, her optrykt som underbilag 2 e.

Bilag 6.

Forslag fra Juelsmindekonferencen 1966 til ny inddeling af de offentlige arbejdsanvisningskontorens geografiske områder og til en effektivisering af kontorenes funktioner; bilaget er ikke medtaget her.

Bilag 7.

Oversigt over vigtigere udvalg m. v. under arbejdsministeriet og andre styrelser, der varetager opgaver af betydning for beskæftigelsespolitikken, her optrykt som underbilag 2 f.

Bilag 8.

Notat vedrørende de mobilitetsfremmende ydelser i Sverige og Danmark, her optrykt som underbilag 2 g.

Bilag 9.

Arbejdsdirektoratets cirkulære af 4. oktober 1962 vedrørende regler for de offentlige arbejdsanvisningskontorens bistand ved fremskaffelse af boliger i henhold til bestemmelsen i arbejdsløshedslovens § 3, stk. 5, her optrykt som underbilag 2 h.

Indledning.

Med henblik på at behandle spørgsmål vedrørende § 4 i lov af 22. februar 1967 om ændring af lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. — hvorefter der inden udgangen af 1967 skal fremsættes forslag til lov om overgang pr. 1. april 1968 af de funktioner, der i henhold til lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. påhviler de anerkendte arbejdsløshedskasser med hensyn til kontrol med og anvisning af arbejde til ledige medlemmer, til offentlige arbejdsanvisningskontorer — nedsatte arbejdsministeren ved skrivelse af 31. marts 1967 en arbejdsgruppe til fremsættelse af forslag til løsning af de arbejdsministeriet i henhold til ovennævnte bestemmelse påhvilende opgaver.

Arbejdsgruppen fik til opgave

1. at udarbejde hovedlinjerne for de kommende kontrolregler samt andre fornødne forudsætninger for, at arbejdsanvisningskontorerne kan udarbejde forslag til udbygning af kontorerne i overensstemmelse med det nedenfor under pkt. 2 anførte;
2. at udarbejde en skitse, byggende på indhentede forslag fra samtlige offentlige arbejdsanvisningskontorer, over den udbygning af kontorerne, der vil være nødvendig for, at disse kan overtage ledighedskontrollen og den del af arbejdsanvisningen, de ikke hidtil har bestridt,
3. at udarbejde forslag til udbygning af de eksisterende tilsynsråd for de offentlige arbejdsanvisningskontorer således, at der kan skabes en tættere forbindelse inden for hvert lokalområde mellem områdets arbejdsgiver- og arbejderorganisationer og den offentlige arbejdsanvisning, at udarbejde forslag til udbygning af den offentlige arbejdsanvisnings hjælpemidler og at udarbejde forslag til særlige bestemmelser til løsning af de problemer, der rejser sig vedrørende de fagområder, hvor der på grund af eksisterende over-

enskomster eller som følge af andre forhold gælder særlige regler, samt

4. at tage stilling til, hvorvidt der bør ske ændring i loven om privat arbejdsanvisning, og i givet fald fremkomme med forslag herom.

Kommissoriet er på sidstnævnte punkt senere blevet udvidet derved, at arbejdsgruppen ved skrivelse af 31. juli d. å. er blevet anmodet om under overvejelserne om eventuelle ændringer i loven angående privat arbejdsanvisning at ville have opmærksomheden henvendt på, om den af forskellige vikarbureauer udøvede med arbejdsformidling beslægtede virksomhed er af en sådan art, at den bør søges sidestillet med den i loven omhandlede egentlige arbejdsformidling, der, såfremt den ikke er vederlagsfri, kun vil kunne udøves med offentlig tilladelse.

Arbejdsgruppen fik følgende sammensætning:

Arbejdsdirektør H. Borreschmidt, arbejdsdirektoratet (formand),
 vicedirektør P. Schade-Poulsen, Dansk Arbejdsgiverforening,
 hovedkasserer C. Rosenberg Jensen, LO i Danmark, De samvirkende Fagforbund,
 sekretariatschef E. Buchardt, administrationsrådets sekretariat,
 forretningsfører Ernst Jensen, Arbejdsløshedskassernes Samvirke,
 ekspeditionssekretær Henning Holm, arbejdsministeriet,
 kontorbestyrer Peter Hansen, Foreningen af kontorbestyrere ved de offentlige arbejdsanvisningskontorer i Danmark,
 kontorchef fru Anne Marie Koch, arbejdsdirektoratet,
 samt fra 16. maj d. å., fuldmægtig H. Bylund, Arbejdsanvisningskontorerne Personales Landsklubber.

Som sekretær for arbejdsgruppen blev udpeget fuldmægtig Ebbe Kjeldgård, arbejds-

direktoratet, der fratrådte den 21. september d. å., hvorefter sekretær Inge Herluf, arbejdsdirektoratet, blev udpeget som sekretær for gruppen.

Arbejdsgruppen har holdt 11 møder og har herudover i et vist omfang deltaget i den af arbejdsdirektoratet i dagene 11.-13. april d. å. i Rødbyhavn afholdte kontorbestyrerkonference, hvor en række forhold i forbindelse med anvisningskontorenes overtagelse af de heromhandlede opgaver blev taget op til nærmere drøftelse. De på konferencen fra kontorbestyrernes side fremsatte synspunkter, jfr. bilag 1 (underbilag 2 a), har af arbejdsgruppen været medtaget i dennes videre overvejelser.

Der har under arbejdsgruppen været nedsat et *underudvalg til behandling af hovedstadsproblemer og i forbindelse hermed de særlige problemer vedrørende arbejdsløsheds-kasser med overenskomstbestemte regler om anvisning*.

Underudvalget har haft følgende sammensætning:

Kontorchef fru A. Koch, arbejdsdirektoratet (formand),
kontorchef Bent Jensen, Dansk Arbejdsgiverforening,
forretningsfører Ernst Jensen, Arbejdsløshedskassernes Samvirke,
hovedkasserer F. B. Simonsen, LO i Danmark, De samvirkende Fagforbund,
samt fuldmægtig E. Kjeldgård, arbejdsdirektoratet.

Som sekretær for underudvalget blev udpeget sekretær J. Madsen, arbejdsdirektoratet.

Underudvalget har afholdt 3 møder — for ét mødes vedkommende med deltagelse af lederne af arbejdsanvisningskontoret for København og Frederiksberg, amts-arbejdsanvisningskontoret for Københavns amtsråds-kreds og det offentlige arbejdsanvisningskontor i Lyngby samt af formanden for foreningen af kontorbestyrere ved de offentlige arbejdsanvisningskontorer i Dan-

mark — og har vedrørende de underudvalget pålagte opgaver på grundlag af de fra vedkommende arbejdsanvisningskontorer indhentede udtalelser afgivet indstillinger til arbejdsgruppen.

Der er endvidere nedsat et særligt *udvalg til behandling af spørgsmål vedrørende blanketter m. v.*

Dette udvalg har følgende sammensætning:

Ekspeditionssekretær Else Basse, arbejdsdirektoratet, (formand),
ekspeditionssekretær F. Henriksen, arbejdsdirektoratet,
forretningsfører Ernst Jensen, Arbejdsløshedskassernes Samvirke,
hovedkasserer F. B. Simonsen, LO i Danmark, De samvirkende Fagforbund,
kontorbestyrer Peter Hansen, Foreningen af kontorbestyrere ved de offentlige arbejdsanvisningskontorer i Danmark,
kontorbestyrer K. S. Blunch, amts-arbejdsanvisningskontoret i Herning,
samt fuldmægtig H. Bylund, Arbejdsanvisningskontorenes Personales Landsklubber.

Som sekretær for udvalget er udpeget sekretær P. Grøn, arbejdsdirektoratet.

Dette udvalg, der gennemgår de mere teknisk betonedede spørgsmål i forbindelse med anvisningskontorenes overtagelse af de ovennævnte funktioner — ud fra de af arbejdsgruppen afstukne retningslinjer — har hidtil afholdt 3 møder og har herudover aflagt besøg på Arbetsformidlingen i Hålsingborg og på Arbeidsamt i Flensborg.

Når arbejdet i dette udvalg er tilendebragt, vil der blive afgivet indstilling herom til arbejdsdirektoratet.

I overensstemmelse med den arbejdsgruppen således pålagte opgave meddeles i det følgende resultaterne af arbejdsgruppens overvejelser:

1. Udbygningen af de offentlige arbejdsanvisningskontorer.

Vedrørende den i kommissoriet pkt. 1 og 2 omhandlede udbygning af de offentlige arbejdsanvisningskontorer har arbejdsgrup-

pen fra arbejdsanvisningskontorerne indhentet forslag vedrørende den udbygning af kontorerne, der vil være nødvendig for, at

disse kan overtage ledighedskontrollen og den del af arbejdsanvisningen, de ikke hidtil har bestridt. Kontorerne er herved blevet anmodet om at udarbejde såvel en oversigt over antallet af de nødvendige afdelingskontorer (kontaktsteder) og placeringen af disse samt en oversigt over behovet for personaleudvidelse, idet man i øvrigt har anmodet kontorerne om at lægge nedenævnte forudsætninger til grund for besvarelsen:

1.1. Forudsætningerne for de af arbejdsanvisningskontorerne afgivne forslag.

1.1.1. Kontrolreglerne påregnes ændret således, at det enkelte medlems fremmøde ved den offentlige arbejdsanvisning indskrænkes til normalt 1 fremmøde pr. uge, men dog således, at fremmødehyppigheden af kontoret skal kunne varieres under hensyn til ledighedsforhold, foreliggende arbejdsmuligheder og andre her i betragtning kommende forhold. Det forudsættes endvidere, at kontrollen tilrettelægges således, at der er adgang til fremmøde så vidt muligt på samtlige hverdage, idet formålet med fremmødet på de offentlige arbejdsanvisningskontorer i øvrigt først og fremmest må være det, at kontoret får lejlighed til at gøre de ledige bekendt med de foreliggende arbejdsmuligheder. Det er herved en selvfølgelig forudsætning, at en ledigbleven i alle fald skal melde sig til anvisningen straks ved ledighedens indtræden.

1.1.2. Ved vurdering af det nødvendige antal afdelingskontorer (kontaktsteder) tages følgende klassificering i betragtning:

- a. Afdelinger, der forudsættes at blive betjent af mindst 1 person på heltidsbasis.
- b. Afdelinger, der forudsættes at være åbne for ekspedition dagligt og betjent af en i afdelingen halvdagsbeskæftiget person.
- c. Afdelinger, der forudsættes at være åbne for ekspedition dagligt i ca. 1 time.
- d. Stedlig autoritet (kommunale myndigheder), der vil kunne komme på tale i mere afsides beliggende områder med et ringe antal kassemedlemmer.

1.1.3. Forslagene udarbejdes under følgende forudsætninger med hensyn til afstanden (vejlængden) mellem medlemmernes bopæl og kontrolsted:

1. ca. 5-10 km.

2. ca. 10-15 km.

Kontorerne blev samtidig anmodet om at fremkomme med en udtalelse om, hvilket af de to forslag der måtte foretrækkes.

1.2. Anvisningskontorerne forslag.

De af kontorerne fremsendte forslag er herefter blevet drøftet nærmere i arbejdsgruppen.

Et gennemgående træk ved kontorerne forslag har været, at der er givet udtryk for usikkerhed med hensyn til de foretagne opgørelser, især for så vidt angår skønnene over den nødvendige personaleudvidelse, hvilket bl. a. er begrundet med uvisheden med hensyn til ledighedsudviklingen. I øvrigt afspejler variationen i ledighedsforholdene mellem kontorerne sig ret klart i de fremkomne forslag til personaleudvidelse.

Hovedparten af kontorerne er gået ind for, at man lægger en afstand (vejlængde) på ca. 5-10 km mellem medlemmernes bopæl og kontrolsted til grund for udbygningen af arbejdsanvisningsapparatet. Arbejdsgruppen har for sit vedkommende — uanset afstandsspørgsmålets forskellige vægt i de forskellige dele af landet — ment at måtte gå ind for, at udbygningen foretages under denne afstandsforudsætning (5-10 km), dels under hensyn til, at der efter kontorerne forslag kun ville blive tale om en beskedent reduktion i personalebehovet, hvis man i stedet gik ud fra en afstand på 10-15 km, dels under hensyn til den bedre service, der med den kortere afstand som udgangspunkt vil kunne ydes de arbejds-søgende.

1.2.1. For så vidt angår kontorerne uden for hovedstadsområdet er der i bilag 2 og 3 (underbilag 2 b og 2 c) givet en oversigt over kontorerne forslag, bl. a. indeholdende en opgørelse over det samlede antal kontaktsteder inden for hvert enkelt kontors område, fordelt efter den ovenfor angivne klassificering. Endvidere indeholder bilaget en oversigt over kontorerne forslag til personaleudvidelse, idet der er foretaget en omregning til heltidsbeskæftigede.

Som det fremgår af oversigten, har kontorerne (uden for hovedstadsområdet) skønnet, at der i alt vil være behov for knap 400 kontaktsteder og en hertil svarende personale-

forøgelse på ca. 250 heltidsbeskæftigede personer.

Arbejdsgruppen er opmærksom på den usikkerhed, der er forbundet med de tal-mæssige opgørelser over personalebehovet, såvel vedrørende den samlede opgørelse som vedrørende fordelingen på de enkelte kontorer. Arbejdsgruppen har ikke ment med reelt udbytte at kunne foretage en detaljeret gennemgang og vurdering af de enkelte kontorets forslag, men har for så vidt tilsluttet sig en udbygning af kontorerne af den oven for nævnte størrelsesorden. Under hensyn til den nævnte usikkerhed vil man dog stærkt fremhæve ønskeligheden af, at man kan finde frem til en løsere ansættelsesform, der kunne muliggøre sådanne justeringer, som senere måtte vise sig nødvendige. Man har herunder været inde på den i og for sig nærliggende tanke: at indføre som ansættelsesvilkår en forpligtelse for det nye personale til at lade sig forflytte; ud fra det synspunkt, at et sådant udtrykkeligt vilkår om en slags „etatsansættelse“ måske kunne virke hæmmende på den — stærkt påkrævede — personalerekruttering, har man imidlertid ment at måtte henholde sig til, at opståede behov for omfordeling af personale formentlig i nogen grad må kunne tilgodeses ved en mere løs ansættelsesform. — Et mindretal (Buchardt) kan dog ikke dele de fremførte betæneligheder ved en „etatsansættelse“.

Det har ikke for arbejdsgruppen været muligt nærmere at bedømme, på den ene side hvilken forøgelse i arbejdsopgaverne, der vil følge af den foreslåede udbygning af den offentlige arbejdsanvisnings hjælpemidler og hele den herhenhørende administrations henlæggelse til anvisningskontorerne, jfr. nedenfor afsnit 3, og på den anden side hvilke arbejdsopgaver, der måtte kunne reduceres eller falde bort ved eventuelle omlægninger i kontorerne arbejds-gang. Arbejdsgruppen har drøftet mulighederne for en forenkling af forskellige af kontorerne funktioner, bl. a. i forbindelse med medlemskartoteket, men da de herhenhørende spørgsmål er af overvejende teknisk-administrativ karakter, er de nærmere drøftelser heraf henlagt til det oven for nævnte blanketudvalg.

1.2.2. For så vidt angår forholdene inden for hovedstadsområdet, er det arbejdsgrup-

pens opfattelse, at dette område, når henses til befolkningens bopæls- og arbejdspladsforhold, må betragtes som ét arbejdsmarked. Dette udelukker ikke, at der samtidig kan ske en vis opdeling i delområder, hvor der i mere eller mindre begrænset omfang kan tales om „lokale arbejdsmarkeder“. En parallel situation foreligger, når man ser på områdets inddeling i handelsområder eller -distrikter; i visse henseender — mest udpræget vel på dagligindkøbenes områder — må hovedstadsområdet betragtes som delt op i et antal lokale handelsområder, medens man, når man vender sig mod mere specialiserede varegrupper, må betragte hele dette geografiske område som en helhed.

Arbejdsformidlingsapparatet bør søges tilpasset denne tilstand, d. v. s. at man i de enkelte delområder bør have kontorer med særligt kendskab til delmarkedets forhold, således at disse kontorer vil kunne formidle arbejdsforhold, der ikke er af mere speciel karakter. Samtidig bør der for området som en helhed være mulighed for — set fra såvel arbejdstager- som arbejdsgiverside — at få en virkelig kvalificeret formidlingsservice, som må forudsætte et indgående kendskab, dels til hele det geografiske område, dels til de enkelte delområder.

Betjeningen af publikum på hovedkontoret må herefter i et vist omfang finde sted i specialafdelinger, der hver for sig dækker et mere (fagligt) begrænset område af arbejdsmarkedet.

Den specialviden, der er nødvendig på de enkelte erhvervsområder, vil rent praktisk ikke fuldt ud kunne blive repræsenteret på de enkelte geografiske lokaliteter, hvor man finder det nødvendigt, at der etableres publikumsbetjening. Desuagtet må man dog, såfremt man holder sig til et vist begrænset antal betjeningssteder, kunne udbygge disse til en sådan størrelse, at man på betryggende vis skulle kunne formidle hovedparten af de arbejdsanvisninger, der finder sted i det lokale område, og herudover kunne tilbyde passende service med hensyn til erhvervsvejledning og anden rådgivning.

Et under arbejdsgruppen nedsat underudvalg, jfr. foranstående, har nærmere overvejet, hvorvidt den mest hensigtsmæssige udbygning inden for hovedstadsområdet — forstået som det område, der i dag betjenes

af arbejdsanvisningskontoret for København og Frederiksberg, amts-arbejdsanvisningskontoret i Charlottenlund, og det offentlige arbejdsanvisningskontor i Lyngby — vil kunne foretages enten med den nuværende opdeling på kontorområder eller med en opdeling i 2 områder (1 nordligt og 1 sydligt område) eller endelig med 1 fælles kontor som udgangspunkt. Det nævnte underudvalg har haft lejlighed til at drøfte dette spørgsmål med de 3 implicerede kontorer. Der har herved kunnet konstateres enighed om, at området for så vidt udgør en enhed med et udtalt behov for samordning, medens der har gjort sig divergerende opfattelser gældende med hensyn til, hvorledes denne samordning bedst vil kunne praktiseres.

Underudvalget har for sit vedkommende anset det for at være det mest formålstjenlige, at hovedstadsområdet betragtes som et kontorområde med et hovedkontor i København og med et antal distriktskontorer, der forudsættes udbygget i betydeligt omfang. Disse distriktskontorer er foreslået placeret på Toftegårds Plads og Sundbyvester Plads samt i Ballerup, Glostrup, Gladsaxe og Lyngby. *Ud over disse distriktskontorer kan der blive tale om oprettelse af mindre betjeningssteder i det omfang, der måtte vise sig behov herfor.* De nuværende afdelingskontorer under arbejdsanvisningskontoret for København og Frederiksberg forudsættes bevaret (der er her tale om 10 afdelingskontorer, der fortrinsvis beskæftiger sig med anvisning af husgerningspersonale, hotel- og restaurationspersonale, sygehjælpere og studenter).

For hovedstadsområdet er der af kontoret i København skønnet at være behov for en personaleforøgelse på 45 anvisere og kontrollører til varetagelsen af de nye opgaver, hertil kommer en overførelse af det ved amts-arbejdsanvisningskontoret i Charlottenlund og det offentlige arbejdsanvisningskontor i Lyngby ansatte personale, i alt 47.

Der er endvidere af underudvalget foreslået en opdeling af arbejdsopgaver mellem henholdsvis hovedkontor og distriktskontorer (idet det herved bemærkes, at hovedkontoret forudsættes at virke som distriktskontor for visse dele af København og Frederiksberg), jfr. bilag 4 (underbilag 2 d).

1.3.1. Arbejdsgruppens forslag.

Vedrørende kontorerne uden for hovedstadsområdet har arbejdsgruppen som tidligere nævnt ikke set sig i stand til at foretage en detaljeret gennemgang af de enkelte kontorets forslag, men har tilsluttet sig en udbygning af den af kontorerne skønnede størrelsesorden, d. v. s. med knapt 400 kontaktsteder og en personaleudvidelse på ca. 250 heltidsbeskæftigede medarbejdere.

For så vidt angår hovedstadsområdet har arbejdsgruppens flertal tilsluttet sig underudvalgets foran nævnte forslag, hvorefter der, med en opgavefordeling som foran nævnt, oprettes et hovedkontor i København med et antal distriktskontorer m. v. samtidig med, at de nuværende arbejdsanvisningskontorer i Charlottenlund og Lyngby ophæves som selvstændige kontorer.

1.3.2. *Et mindretal i arbejdsgruppen* bestående af repræsentanterne for Arbejdsanvisningskontorenes Personales Landsklubber og Foreningen af Kontorbestyrere ved de offentlige Arbejdsanvisningskontorer i Danmark har imidlertid, jfr. bilag 5 (underbilag 2 e), ikke kunnet erklære sig enige i denne løsning for hovedstadsområdet, idet det nævnte mindretal, i øvrigt under henvisning til det af personaleforeningerne og kontorbestyrerforeningen på Juelsmindekonferencen i juni 1966 udarbejdede forslag til ny inddeling af de offentlige arbejdsanvisningskontorets geografiske områder og til en effektivisering af kontorernes funktioner, jfr. bilag 6 (ikke optrykt her), er af den opfattelse, at der under hensyn til områdets geografiske størrelse ikke er behov for det foreslåede antal små distriktskontorer, men at arbejdsformidlingen i området vil blive bedre tilgodeset ved oprettelse af to veludbyggede distriktskontorer (afdelingskontorer), beliggende i den sydvestlige og den nordlige del af det storkøbenhavnske område.

Således som det er anført i den lige nævnte udtalelse fra Juelsmindekonferencen, bør — efter dette mindretals opfattelse — samarbejdet etableres på en sådan måde, at de to mindre distriktskontorer (afdelingskontorer) med det nødvendige mindre antal kontrol- og formidlingssteder som assistance påtager sig alt publikumsvendt arbejde, medens det øvrige og mere internt prægede

arbejde varetages af kontoret i København i samarbejde med distriktskontorerne (afdelingskontorerne).

1.3.3. *Et andet mindretal* (Buchardt) tilråder, at den foreslåede ordning uden for København betragtes som rent foreløbig, og at man på lidt længere sigt overvejer at opdele landet i et passende antal regional-

kontorer med beføjelser som foreslået for det københavnske hovedkontors vedkommende, jfr. bilag 4 (underbilag 2 d). Der henvises i denne forbindelse til betragtningerne i afsnit 2 og i betænkning nr. 345 af 6. december 1963 vedrørende Den danske Arbejdsanvisnings struktur, funktioner og virkemidler.

2. Udbygningen af de eksisterende tilsynsråd.

For så vidt angår spørgsmålet om en udbygning af de eksisterende tilsynsråd for de offentlige arbejdsanvisningskontorer således, at der kan skabes en tættere forbindelse inden for hvert lokalområde mellem arbejdsgiver- og arbejderorganisationer og den offentlige arbejdsanvisning, skal følgende anføres:

Arbejdsgruppen har, bl. a. på grundlag af et ved kontorbestyrerkonferencen i Rødbyhavn den 11.-13. april 1967 fremkommet forslag til ændret sammensætning af og udvidede beføjelser til tilsynsrådene ved de offentlige arbejdsanvisningskontorer, nærmere overvejet spørgsmålet om, hvorvidt der i umiddelbar forbindelse med overgangen af kontrol og arbejdsanvisning fra de statsanerkendte arbejdsløshedskasser til de offentlige arbejdsanvisningskontorer bør foretages en ændring i tilsynsrådenes status i retning af at omdanne disse til lokale arbejdsmarkedsråd, hvor principielt alle spørgsmål, der har tilknytning til arbejdsmarkedet, skal kunne tages op til behandling.

Det forhold, at drøftelsen af en række forskellige spørgsmål af betydning for arbejdsmarkedet for tiden finder sted i forskellige lokale udvalg m. v. (tilsynsråd, amtsarbejdsnævn, lærlingestipendieudvalg m. v.), medfører dels, at opgaverne for de enkelte lokale organer hver for sig bliver begrænsede, hvilket vanskeliggør opnåelse af en tilstrækkelig effektivitet i arbejdet, dels og navnligt, at arbejdsmarkedets lokale problemkompleks ikke i tilstrækkelig grad bliver anskuet under et helhedssynspunkt.

Der er herefter i arbejdsgruppen enighed om, at behovet for, at alle spørgsmål vedrørende arbejdsmarkedsproblemer på det lokale plan så vidt muligt kan drøftes i ét samlende organ, er til stede. Man er dernæst

enig med hensyn til en række af de opgaver, der i det fornævnte „Rødbyhavn-forslag“ er skitserede som naturlige for et sådant lokalt arbejdsmarkedsorgan, nemlig foruden tilsynsrådenes hidtidige opgaver efter arbejdsløshedslovens § 2 opgaver som rådgivningsvirksomhed vedrørende udarbejdelse af lokale arbejdsmarkedsprognoser samt vedrørende igangsættelse og regulering af større offentlige arbejder, eventuelt overtagelse af amtsarbejdsnævnens opgaver, og medvirken ved overvejelser om oprettelse og drift af uddannelses- og kursusforanstaltninger; endvidere bevilgende myndighed vedrørende tilskud til lærlinges rejse- og opholdsudgifter i forbindelse med en decentralisation af denne virksomhed samt overtagelse af Ungdommens Uddannelsesfonds lokale stipendienævns arbejde; fremdeles eventuel deltagelse i egnsudviklingsarbejde og deltagelse i eller overtagelse af arbejdet i kontaktudvalgene vedrørende skole og erhverv.

Med hensyn til disse tilsynsråds sammensætning taler meget for „Rødbyhavn-forslaget“, hvorefter tilsynsrådet må forankres i vedkommende anvisningskontor og foruden eventuelle kommunale repræsentanter, have repræsentanter fra LO, såvel for faglærte som for ikke-faglærte og såvel for land som for by, og repræsentanter for handel, industri, håndværk og landbrug udpeget af Dansk Arbejdsgiverforening og Landbrugets Arbejdsgiverforening.

Det er imidlertid arbejdsgruppens opfattelse, at bestræbelserne for at samle opgaver af arbejdsmarkeds-mæssig karakter i ét og samme organ på det lokale plan i væsentlig grad modvirkes af den opsplitning i henseende til lovgivning og centrale administrative organer, der gør sig gældende på det her omhandlede område, jfr. bilag 7

(underbilag 2 f), og at det næppe vil være muligt for arbejdsgruppen under de foreliggende omstændigheder at stille forslag om en omdannelse af tilsynsrådene til egentlige lokale arbejdsmarkedsråd.

I denne forbindelse skal man, for så vidt angår de svenske länsarbetsnämnds herhenhørende virksomhed, fremhæve, at alle arbejdsmarkedsproblemer af betydning (herunder eksempelvis erhvervsvejledning, revalidering og egnsudvikling (industri lokaliserings)) på det centrale plan er underlagt arbejdsmarkedsstyrelsen.

I overensstemmelse med det ovenfor anførte skal man herefter fra arbejdsgruppens side henstille, at spørgsmålet om en samordning på det centrale plan gøres til genstand for nærmere overvejelser, hvorved mere reelle muligheder for en senere tilsvarende samordning lokalt gennem oprettelse af de ovenfor nævnte lokale arbejdsmarkedsråd, må skønnes at ville være til stede.

Med hensyn til spørgsmålet om tilsynsrådenes sammensætning skal arbejdsgruppen i øvrigt pege på, at det, såfremt de lokale råds opgaver først og fremmest skal sigte mod arbejdsmarkeds mæssige problemstillinger, må forekomme hensigtsmæssigt, at udvælgelsen som ovenfor berørt finder sted efter bredere kriterier end hidtil, jfr.

de nugældende regler i arbejdsløshedslovens § 2, stk. 2 og 3, hvorefter tilsynsrådene består af 1 formand, der hverken beskæftiger sig som arbejdsgiver eller arbejder, samt 2 arbejdsgivere og 2 arbejdere, for begge grupperes vedkommende udpeget af kommunale eller amtskommunale råd.

Det skal endvidere anføres, at arbejdsgruppen som følge af dens ovenfor gengivne hovedsynspunkt ikke har fundet det hensigtsmæssigt at gå ind på en nærmere drøftelse af spørgsmålet om, hvorvidt de lokale arbejdsmarkedsråd i givet fald skulle være egentlige administrative organer, eller hvorvidt der alene skulle være tale om rådgivende institutioner. Dette spørgsmål må selvsagt afklares i forbindelse med en eventuel udbygning af tilsynsrådene, og det kan formentlig være nærliggende at antage, at løsningen ikke kan være entydig, men må veksle med opgavernes karakter.

Sluttelig skal det bemærkes, at det må forekomme arbejdsgruppen hensigtsmæssigt og reelt påkrævet, at tilsynsrådene i forbindelse med nyordningens gennemførelse bl. a. inddrages i det de offentlige arbejdsanvisningskontorer påhvillende arbejde med udbredelse af kendskabet til nyordningen og dens virkninger (publicrelations-problemet).

3. Udbygningen af den offentlige arbejdsanvisnings hjælpemidler.

3.1. I forbindelse med arbejdsgruppens overvejelser dels vedrørende mulighederne for at udvide adgangen til at yde økonomisk hjælp under de i arbejdsløshedsloven hidtil hjemlede former, dels vedrørende spørgsmålet om eventuel tilvejebringelse af nye former for økonomisk hjælp i forbindelse med arbejdskraftens geografiske overflytning — hvorved man har været bekendt med de i Sverige på dette område gældende tilskudsordninger, jfr. bilag 8 (underbilag 2 g), — har arbejdsgruppen været inde på drøftelser med hensyn til det hensigtsmæssige i fortsat at lade såvel arbejdsløsheds-kasser som arbejdsanvisningskontorer udbetale sådanne ydelser, og arbejdsgruppen må i denne henseende anse det for mest praktisk og administrativt hensigtsmæssigt, at *arbejdsanvisningskontorerne overtager ud-*

betalingen af samtlige former for økonomisk hjælp af heromhandlede art også i det omfang, hvori sådan hjælp hidtil er ydet af arbejdsløsheds-kasserne. Dette indebærer, at kontorerne, for så vidt angår rejsehjælp, flyttehjælp og tilskud til merudgifter ved dobbelt husførelse, kan udbetale disse ydelser også i tilfælde, hvor de pågældende selv har skaffet sig arbejde, medens kontorerne efter de hidtidige bestemmelser alene har kunnet yde hjælp i tilfælde, hvor de pågældende arbejde er anvist af vedkommende arbejdsanvisningskontor. Denne sidste bestemmelse forudsættes dog opretholdt, for så vidt angår kontorerens bistand ved fremskaffelse af bolig og den nedenfor foreslåede etableringshjælp.

Det forudsættes, at adgangen til at yde økonomisk støtte — som hidtil — for samt-

lige herhenhørende hjælpeformers vedkommende begrænses til arbejdssøgende, der er arbejdsløse eller forventes at miste deres hidtidige beskæftigelse i den nærmeste fremtid.

Idet det forudsættes, at den økonomiske hjælp skal kunne ydes af arbejdsanvisningskontorerne til såvel forsikrede som ikke-forsikrede, følger det heraf, at bestemmelsen i arbejdsløshedslovens § 16, stk. 1, om 12 måneders medlemskab som betingelse for at modtage understøttelse af arbejdsløshedsforsikringen, ikke finder anvendelse over for de heromhandlede økonomiske ydelser, ligesom den omstændighed, at et medlem i øvrigt er udelukket fra at oppebære understøttelse, normalt ikke vil være til hinder for, at pågældende kan oppebære disse former for hjælp.

Det bemærkes herved, at den omstændighed, at disse ydelser efter arbejdsgruppens forslag kun kan ydes gennem de offentlige arbejdsanvisningskontorer, medfører, at arbejdsministeriet og ikke arbejdsnævnet bliver øverste ankeinstans i disse sager.

3.2. I øvrigt foreslås ikke ændringer i de *almindelige betingelser* for ydelse af rejsehjælp, flyttehjælp og tilskud til merudgifter ved dobbelt husførelse, idet arbejdsgruppen dog finder, at der ikke er fornødent grundlag for at opretholde bestemmelsen i arbejdsløshedslovens § 12, stk. 10, 3. pkt. om at yde rejsehjælp for at søge arbejde. Endvidere forudsættes det, at tilskud til merudgifter ved dobbelt husførelse ligesom hjælp til fremskaffelse af bolig og etableringshjælp kun skal kunne ydes, når det arbejdsanvisningskontor, inden for hvis område pågældende hidtil har været beskæftiget, er enigt med det kontor, hvor det fremtidige arbejdssted er beliggende, om at vedkommende hjælp bør ydes. Sidstnævnte kontor forudsættes i øvrigt at udbetale hjælpen.

For så vidt angår de enkelte arter af hjælp, skal følgende bemærkes:

3.2.1. *Rejsehjælp og flyttehjælp.* Disse to former for økonomisk hjælp forudsættes ydet til såvel forsørgere som ikke-forsørgere og til såvel forsikrede som ikke-forsikrede, idet det, for så vidt angår rejsehjælp, forudsættes, at dagpengebeløbet for ikke-forsik-

rede fastsættes til det beløb, vedkommende ville kunne oppebære i dagpenge som medlem af den arbejdsløshedskasse, hvortil han efter sit fag må henføres.

3.2.2. *Hjælp til dobbelt husførelse.* Hjælpen, der — som hidtil — forudsættes ydet alene til (forsikrede og ikke-forsikrede) forsørgere, foreslås suppleret med en godtgørelse for en månedlig rejse til hjemstedet, svarende til udgiften ved befordring med offentligt befordringsmiddel (jernbane 2. klasse, rutebil eller skib 2. klasse).

3.2.3. *Hjælp til fremskaffelse af bolig.* Efter de hidtidige bestemmelser, jfr. arbejdsløshedslovens § 3, stk. 5, har det alene været forsørgere, der var berettiget til at modtage sådan økonomisk støtte. Da der imidlertid i praksis har vist sig et behov for også at yde denne hjælp til ikke-forsørgere, har arbejdsgruppen fundet det rimeligt at foreslå, at der åbnes adgang for til ikke-forsørgere at yde økonomisk støtte inden for de rammer, der er givet i arbejdsdirektoratets cirkulære af 4. oktober 1962, jfr. bilag 9 (underbilag 2 h), for så vidt angår økonomisk bistand til forudbetaling af leje af enkelte værelser.

3.2.4. Som en ny hjælpeform foreslås der åbnet adgang for anvisningskontorerne til at yde *etableringshjælp* under tilsvarende forudsætninger som for kontorenes ydelse af bistand ved boligfremskaffelse, det vil sige i tilfælde, hvor den offentlige arbejdsanvisning (kontorerne) anviser arbejde, over så store afstande og under sådanne forhold, at overtagelsen af arbejdet normalt vil forudsætte skifte af bolig, og hvor overflytningen anses for ønskelig ud fra en samlet vurdering af stedlige og faglige behov på arbejdsmarkedet. Ved vurderingen af de stedlige og faglige behov må der tages hensyn til forholdene såvel på den tidligere som på den kommende bopæl, hvorfor spørgsmålet må drøftes med det arbejdsanvisningskontor, hvis område den anviste fraflytter. Ligesom for hjælp til fremskaffelse af bolig forudsættes det, at det er det kontor, til hvis område overflytningen finder sted, der foretager udbetaling af hjælpen.

3.2.4.1. I øvrigt foreslås følgende satser, der svarer nogenlunde til de i Sverige gældende satser:

Ansættelsen påregnes at vare mindst:

	Kroner
1 men ikke 2 måneder.....	200,00
2 men ikke 4 måneder.....	400,00
4 men ikke 6 måneder.....	550,00
6 måneder.....	650,00

Såfremt ansættelsen ophører af årsager, der kan tilregnes arbejdstageren, og pågældende ikke straks overtager andet arbejde på det tilflyttede sted, og der i øvrigt ikke foreligger særlige omstændigheder, forudsættes hjælpen tilbagebetalt med 6 kr. 50 øre pr. dag — eventuelt ved tilbageholdelse i understøttelsen — for et dageantal beregnet som forskellen mellem de nedenfor anførte dageantal og det antal dage, ansættelsen har været:

Etableringshjælpens beløb:

	Antal dage
200 kr.....	30
400 -	60
550 -	80
650 -	100

Ud over de ovenfor anførte beløb, der kan ydes såvel forsikrede som ikke-forsikrede og såvel forsørgere som ikke-forsørgere, foreslås der tilvejebragt adgang for arbejdsanvisningskontorerne til under visse nærmere betingelser at yde familieforsørgere, som flytter med deres familie for at tage varigt ophold i selvstændig bolig på arbejdsstedet under forhold som overfor anført (arbejdsmarkedets behov)

3.2.4.2. en yderligere etableringshjælp på 1.250 kr. + 250 kr. for hvert barn under 18 år, dog højst 2.000 kr. Såfremt tilflytning af familie finder sted samtidig med over-

tagelsen af arbejde på det nye arbejdssted, vil der dog kun kunne ydes enten denne ekstrahjælp eller en hjælp beregnet efter foranstående skala. De nærmere regler for hjælpens ydelse forudsættes i øvrigt fastsat af arbejdsdirektoratet, idet det navnlig må være familiens hidtidige boligforhold og boligniveauet på stedet, der må blive afgørende for, om hjælpen skal ydes.

3.2.5. Arbejdsgruppen har overvejet, hvorvidt der burde være adgang til at yde *transporttilskud*, d. v. s. godtgørelse til daglig transport mellem bopæl og arbejdssted. Der har i arbejdsgruppen været enighed om, at indførelse af en sådan hjælpeform vil rejse vanskeligheder af afstandsmæssig og anden art, hvorfor man ikke har ment at kunne gå ind for en generel ordning på dette område. Man vil dog kunne anbefale en undtagelsesregel, hvorefter arbejdsanvisningskontorerne har adgang til at yde tilskud til daglig transport i sådanne ganske særlige tilfælde, hvor arbejde af midlertidig art er anvist af den offentlige arbejdsanvisning, og hvor nødvendig arbejdskraft — f. eks. af tidsmæssige grunde — ikke har kunnet fremskaffes på anden måde. Godtgørelsen, der ikke kan overstige udgiften ved befordring med offentlige befordringsmidler, vil kun kunne ydes i tilfælde, hvor transporttiden fra bopæl til arbejdssted ved anvendelse af offentlige transportmidler, eller — såfremt der i praksis ikke er mulighed for benyttelse af sådanne — ved anvendelse af cykel, overstiger 1 time. Det er en forudsætning for ydelsen af sådant tilskud, at arbejdstagerne ikke på anden måde får transportudgifterne helt eller delvist dækket.

4. Særlige bestemmelser på enkelte fagområder vedrørende ledighedskontrol og arbejdsanvisning.

Med hensyn til det i kommissionsskrivelsen berørte spørgsmål om særlige bestemmelser til løsning af de problemer, der rejser sig vedrørende de fagområder, hvor der på grund af eksisterende overenskomster eller som følge af andre forhold gælder særlige regler, har arbejdsgruppen overvejet, på hvilke områder der kunne blive tale om gennemførelse af særlige bestemmelser af de således anførte årsager. På grundlag af disse

overvejelser har man drøftet forholdene inden for følgende fagområder:

Sømænd,
Søfyrbødere,
Sø-Restaurationspersonale,
Bageri- og Konditoriarbejdere,
Havnearbejdere,
Musikere,
Artister.

Da der for de *to sidstnævnte grupper vedkommende* nyligt er afgivet en „Betænkning om optrædendes engageringsforhold“ (med hvilken betænkningen gruppen ikke nærmere er gjort bekendt), har arbejdsgruppen ikke ment at burde beskæftige sig med disse grupper.

For sømændenes, søfyrbødernes og bagerens vedkommende er der i de respektive overenskomster med arbejdsgiverorganisationerne fastsat regler om arbejdsanvisning, og for Sø-Restaurationsområdet gælder det, at anvisningen — til trods for, at der ikke for dette område består særlig aftale — sædvanemæssigt har fulgt sømændenes og søfyrbødernes regler på grund af den store lighed i ansættelsesvilkårene. For havnearbejderne gælder særlige overenskomstbestemte regler for mønstring (antagelse) i havnen, men ikke om arbejdsanvisning.

4.1. For det fagområde, der er omfattet af *de 3 søkasser*, gælder det som hovedregel, at rederierne bestiller mandskabet hos Statens Forhyringskontor, der henvender sig til kasserne. Enkelte store rederier har særordninger og kan henvende sig direkte til kasserne.

Til at fuldføre selve ansættelsesprocessen, der på heromhandlede område er opdelt i 3 hovedetaper: 1) udvælgelse af medlemmet, 2) forhyring og 3) mønstring med dertil knyttet lægeundersøgelse, eventuelt TB-kontrol og udtalelse fra det pågældende rederikontor, er der ved siden af kasserne offentlige myndigheder, der varetager hver sin del i denne procedure, nemlig statens forhyringskontorer og mønstringskontorer, der for begge kategoriers vedkommende sorterer under handelsministeriet.

Af de anførte etaper forestår kasserne 1) udvælgelsen af det medlem, der under hensyn til anciennitet (antal kontrolstempler for ledige dage) og kvalifikationer (dokumenteret sejltid m. v.) opfylder kravet til den ledige plads. Statens Forhyringskontor varetager 2) forhyring, d. v. s. påser om pågældendes forhold (kvalifikationer, søfartsbog, pas, sundhedstilstand m. v.) er i orden, og for så vidt det pågældende rederi ikke har særlige grunde til at nægte medlemmet beskæftigelse på deres skibe, sørger endelig Statens Mønstringskontor for 3) mønstringen, det vil sige den praktiske overtagelse af arbejdet indbefattet eventuel ud-

betaling af forskud på hyre og tilrettelæggelse af rejse til skibet, hvis dette — hvad der ofte er tilfældet — ligger i fremmed havn. De af mønstringskontorerne foretagne udlæg godtgøres efterfølgende af rederierne.

Arbejdsgruppen mener, at søkassernes forhold indtil videre betinger en særordning, idet man herved også har været opmærksom på, at der fra såvel arbejder- som arbejdsgiver-side principielt er givet udtryk for det uheldige i at ændre overenskomstbestemte regler inden udløbet af overenskomstperioden, hvilket i det foreliggende tilfælde vil sige inden 1969. Særordningen må omfatte København og i øvrigt de steder i landet, hvor kasserne driver arbejdsanvisning. Det forudsættes, at kontrol fremtidig uden for disse steder alene kan finde sted på de offentlige arbejdsanvisningskontorer (herunder afdelingskontorer og stedlige autoriteter, der er autoriseret af vedkommende arbejdsanvisningskontor).

Særordningen bør efter arbejdsgruppens opfattelse ikke betragtes som endelig, idet de offentlige arbejdsanvisningskontorer på et senere tidspunkt også kan overtage heromhandlede kontrol og anvisning, i hvilken forbindelse man henleder opmærksomheden på det hensigtsmæssige i, at de til statens forhyringskontorer og mønstringskontorer henlagte funktioner overføres fra handelsministeriets til arbejdsministeriets ressort.

4.2. Mellem Bageri- og Konditorarbejdernes Forbund og Københavns Bagerlaug er indgået en overenskomst, hvorefter laugets og arbejdsløsheds-kassens anvisningskontor samles i ét fælles anvisningskontor. Kontoret er åbent ½ time før den daglige arbejdstids begyndelse:

hverdage fra kl. 3.30 til kl. 7.00 og kl. 9.00 til kl. 14.00

samt pr. telefon fra kl. 14.00 til kl. 16.00. søn- og helligdage fra kl. 2.30 til kl. 7.00.

Morgenanvisningen varetages af en af lauget valgt repræsentant, den øvrige anvisning af kassen. Ifølge kassens oplysninger anvises der arbejdskraft til Storkøbenhavn og til store dele af Sjælland.

Arbejdsgruppen er af den opfattelse, at nærværende fagområde for Københavns vedkommende har så specielle arbejdsforhold, at det er rimeligt indtil videre at godkende en særordning, hvorefter fagets nuværende anvisningsorganisation bevares. For provinsens

vedkommende forudsættes det, at kontrol og arbejdsanvisning overgår til de offentlige arbejdsanvisningskontorer.

4.3. For *havnearbejdernes* vedkommende er der dels med Foreningen af arbejdsgivere ved Københavns havn, dels med de lokale arbejdsgiverforeninger ved havnene landet over truffet ret detaljerede mønstringsaftaler.

Eksempelvis kan anføres, at der i Københavns havn antages arbejdskraft til følgende tider:

kl. 7.00—kl. 9.00
kl. 10.30—kl. 12.00
kl. 13.00—kl. 13.30.

Dette vil sige, at arbejdsgiveren ud af det samlede — på disse tidspunkter — fremmødte antal havnearbejdere antager (mønstrer) den ønskede arbejdskraft. De havnearbejdere, der på de angivne tidspunkter ikke kommer i arbejde, vil kunne gå til kontrol.

Mønstringsstedet (eventuelt mønstringshuset) befinder sig på arbejdspladsen (havnen), medens kontrolstedet er kassens domicil. Dette forhold kan lejlighedsvis virke noget uhensigtsmæssigt, idet en arbejder i god tro kan melde sig til kontrol, medens det i mellemtiden er blevet muligt for pågældende at blive mønstret.

Der er i arbejdsgruppen enighed om, at der for havnearbejdernes vedkommende ikke er forhold, der motiverer en særordning.

Arbejdsgruppen mener, at kontrol og anvisning for havnearbejdernes vedkommende bør overgå til de offentlige arbejdsanvisningskontorer og etableres således, at kontrol foregår daglig og samtidig med mønstringen, at der er snæver kontakt mønstringsstederne imellem, hvorved ledig arbejdskraft ved ét mønstringssted kan anvises arbejde ved et andet mønstringssted og endelig, at der etableres transportmuligheder med henblik på hurtig transport af arbejdere fra mønstringsstederne til havnens arbejdspladser, hvor dette måtte skønnes nødvendigt.

Det er arbejdsgruppens opfattelse, at der ikke bør gives særregler ud over de ovenfor nævnte fagområder, men at man tværtimod ud fra synspunktet: at samle mest muligt af arbejdsformidlingsvirksomheden ved de offentlige arbejdsanvisningskontorer bør tilstræbe, at også disse særlige områder med tiden kommer ind under de almindelige regler. Man har endvidere nærmere overvejet, hvorledes hjemlen til at give dispensation bør udformes, og der er enighed om, at såfremt de nævnte fagområder ikke af lovtekniske grunde direkte kan anføres i lovteksten, bør det klart fremgå af bemærkningerne til lovforslaget, at man alene har haft de nævnte fagområder i tanken, og at eventuelle yderligere behov for særordninger må løses ved den dispensationsadgang, der tænkes indeholdt i lov om privat arbejdsanvisning.

5. Ændringer i loven om privat arbejdsanvisning.

For så vidt angår spørgsmålet om eventuelle ændringer i lov om privat arbejdsanvisning, herunder spørgsmålet om den af forskellige vikarbureauer udøvede virksomhed, skal arbejdsgruppen anføre, at formålet med den hidtidige lovgivning på dette område har været at tilvejebringe bestemmelser, der kunne hindre, at de i forvejen vanskeligt stillede arbejdsløse blev udnyttet af den erhvervsmæssigt drevne private arbejdsanvisning, der ofte ikke gav de pladsøgende bedre chancer for at opnå en stilling, end andre vederlagsfrit drevne engageringskontorer.

Dette beskyttelseshensyn gør sig fortsat gældende, men hertil kommer, at der med

forslaget om overførelse af kontrol og arbejdsanvisning fra de statsanerkendte arbejdsløsheds-kasser til de offentlige arbejdsanvisningskontorer er tilsigtet en koncentring og effektivisering af hele arbejdsformidlingsapparatet, hvilket også skønnes at måtte få konsekvenser for den private arbejdsanvisning, der hidtil legalt har kunnet udøves her. Det vil i øvrigt være bedst stemmende med internationale konventioner på dette område, at man begrænser mulighederne for at drive privat arbejdsanvisning.

5.1. Forbud mod al privat arbejdsanvisning. Arbejdsgruppen vil finde det rigtigst, at

der til afløsning af lov af 1. april 1891 om fæstevirksomhedens ordning og lov angående privat arbejdsanvisning af 20. maj 1933 med senere ændringer fremsættes lovforslag om privat anvisning af arbejdskraft til ind- eller udland, omfattende samtlige kategorier af lønmodtagere og dækkende alle erhvervsområder, eventuelt med undtagelse af de kategorier, der er omfattet af den i forrige afsnit nævnte „Betænkning om optrædendes engageringsforhold“.

Det foreslås fastslået i loven, at al privat arbejdsanvisning er forbudt. Mulighederne for at få meddelt dispensation i en overgangsperiode må bygge på en behovsbe-
tragtning i hvert enkelt tilfælde.

Der forudsættes endvidere fastsat overgangsbestemmelser, hvorefter enkeltpersoner og foreninger m. v., der har fået meddelt anerkendelse af eller bevilling til at drive arbejdsanvisningsvirksomhed i henhold til den nugældende lovs §§ 1 og 2, og som måtte ønske at bevare retten til at foretage arbejdsanvisning, må indgive ansøgning herom til arbejdsdirektoratet inden 1. april 1969.

5.2. Begrænsning af vikarbureauernes virksomhed.

I forbindelse med problemerne omkring den private arbejdsanvisning har arbejdsgruppen drøftet den virksomhed, der udøves af de såkaldte vikarbureauer. Der har i arbejdsgruppen overvejende været stemning for, at der bør sættes snævre grænser for denne virksomhed, idet man navnlig har fundet, at beskyttelseshensynet over for de udsendte vikarer tilsiger en indgriben.

Den gældende lovgivning giver ikke umiddelbart nogen mulighed for indgriben over for disse bureauer, der er organiserede som entreprenørvirksomheder, der ikke foretager nogen arbejdsanvisning af de pågældende vikarer til „kundefirksomhederne“, men overtager arbejdet for disse for egen regning; vikarerne betragtes som ansatte af bureauerne, der aflønner de pågældende, ligesom bureauerne i øvrigt påtager sig alle forpligtelser, der påhviler arbejdsgivere, såsom udbetaling af feriepenge, tegning af ulykkesforsikring, betaling af bidrag til ATP m. v.

Det kan i denne forbindelse nævnes som arbejdsgruppen bekendt, at det har været overvejet, om man fra den offentlige arbejds-

anvisnings side skulle søge at tage konkurrencen op med disse foretagender, der i realiteten tager en meget betydelig avance. De forsøg, der hidtil af nogle anvisningskontorer har været gjort i så henseende, har dog vist, at opgaven er vanskelig for arbejdsanvisningen, idet det ikke er gørligt at oparbejde en stab af vikarer, eftersom de pågældende meget hurtigt glider bort fra anvisningen på grund af varig ansættelse på virksomhederne; hertil kommer, at kontorerne ikke vil kunne påtage sig de opgaver i henseende til udbetaling af feriepenge, ATP etc., som vikarbureauerne varetager. Det er formentlig navnlig dette forhold, der bevirker, at især mindre arbejdsgivere henvender sig til bureauerne i tilfælde af pludseligt opstået behov for midlertidig arbejdskraft.

Arbejdsgruppen må udtrykke tvivl med hensyn til, om forudsætningen om, at der foreligger entreprenørvirksomhed, reelt er opfyldt for disse vikarbureauers vedkommende. Der synes snarere at være tale om udlejning af arbejdskraft til „kundefirksomhederne“ med henblik på arbejdskraftens anvendelse i disse virksomheder på linje med den øvrige arbejdsstab og under „kundefirksomhedernes“ tilsyn. Navnlig det forhold, at vikaren modtager betaling efter den arbejdstid, der er lagt i „kundefirksomhederne“, synes at bekræfte, at der er tale om udlejning af arbejdskraft.

Arbejdsgruppen er klar over, at det vil afstedkomme store vanskeligheder at udforme kriterier, der kan afgrænse de heromhandlede vikarbureauer fra anden entreprenørvirksomhed, og er i det hele af den opfattelse, at man her står over for et problemkompleks af en rækkevidde, som det må forekomme gruppen vanskeligt fuldt ud at overse uden mere dybtgående undersøgelser, der måske burde henskydes til nærmere behandling i et hertil nedsat udvalg.

På det foreliggende grundlag mener arbejdsgruppen at måtte indskrænke sig til at pege på, at den ønskede begrænsning af disse bureauers virksomhed muligt vil kunne opnås, ved at der i lov om privat arbejdsanvisning blev indsat en bestemmelse om, at udlejning af arbejdskraft, hvor ansættelse hos udlejer kun omfatter det enkelte udlejningsforhold, sidestilles med privat ar-

bejdsanvisning. Såfremt sådan sidestilling med privat arbejdsanvisning ikke findes mulig eller hensigtsmæssig, kunne man over-

veje at underkaste denne form for udlejning af arbejdskraft et tilsyn fra arbejdsdirektoratet.

6. Afsluttende bemærkninger.

Med udgangspunkt i kommissoriet og under hensyn til tidsfaktoren har arbejdsgruppen ment at måtte koncentrere sine bestræbelser om at tilvejebringe et grundlag for en ordning vedrørende udbygningen af arbejdsanvisningskontorerne m. v., som kunne træde i kraft på det i kommissoriet forudsatte tidspunkt; visse spørgsmål af mere teknisk-administrativ art, som gruppen har berørt under sine drøftelser, har således i det hele måttet henskydes til det oven for nævnte blanketudvalg, ligesom mere dybtgående og langsigtede overvejelser vedrørende anvisningsapparatets opbygning og indhold på den nævnte baggrund har måttet vige.

Uanset at man således fra arbejdsgruppens side har bestræbt sig på at foreslå en ordning, der kunne træde i kraft med et relativt kort varsel, vil det dog efter arbejdsgruppens opfattelse være en nødvendig forudsætning for, at kontorerne pr. 1. april 1968 skal kunne overtage arbejdsløsheds-kassernes nuværende funktioner med hensyn til ledighedskontrol og arbejdsanvisning, at der på et så tidligt tidspunkt forud for ordningens ikrafttræden som muligt kan åbnes adgang for kontorerne til at søge tilvejebragt eller sikret yderligere fornødne lokaler og medarbejdere; for så vidt angår personalet kommer det særlige forhold i

betragtning, at det vil være særdeles hensigtsmæssigt, at der i alle fald i et vist omfang forhåndsvis kan gives nyansat personale en kursusmæssig introduktion til arbejdet.

Det skal sluttelig anføres, at arbejdsgruppen på dertil-given anledning har drøftet spørgsmålet om en ændring af den hidtidige betegnelse for kontorerne: de offentlige arbejdsanvisningskontorer, en betegnelse, som kontorerne i en årrække har fundet mindre tilfredsstillende, idet den kun til dels fandtes at være dækkende for de opgaver, som kontorerne varetager. Arbejdsgruppen har imidlertid under disse drøftelser ikke kunnet finde frem til en betegnelse, der fuldt ud tilgodeså det ovennævnte „dækningssynspunkt“ samtidig med, at den var nogenlunde kort og mundret, men i øvrigt har flertallet i arbejdsgruppen umiddelbart — ikke mindst i lyset af den ved overgangen tilstræbte understregning netop af arbejdsanvisningsvirksomheden — fundet, at betegnelsen „Arbejdsanvisningen“ ville være forholdsvis rammende. Et mindretal (kontorbestyrer Peter Hansen og fuldmægtig Bylund) har dog ment, at betegnelsen „arbejds-markedskontorer“ eller „Arbejdsformidlingen“ ville være bedre dækkende.

København, den 6. oktober 1967.

På arbejdsgruppens vegne

Borreschmidt.

Underbilag 2 a.

Ekstraktafskrift af spørgsmål og svar vedrørende § 4 i lov af 22. februar 1967 til overvejelse og drøftelse på kontorbestyrelsermødet i Rødby i dagene 10.-13. april 1967.

D. Udvidelse af tilsynsrådernes opgaver.

På hvilke områder og i hvilket omfang bør der tillægges tilsynsrådene yderligere funktioner?

Gruppen, der har drøftet spørgsmålet, kommenterer:

Gruppen er enig om, at tilsynsrådene ved nyordningen bør ændres til lokale arbejdsmarkedsråd for hvert kontorområde med kontorets leder som formand og kontoret som sekretariat.

Nævnte arbejdsmarkedsråd kan til eksempel udover formanden bestå af 10 medlemmer, hvoraf 1 repræsentant udpeges af amtet og

1 af købstadskommunerne.

4 medlemmer udpeges af L.O. De samvirkende Fagforbund, således at såvel faglærte som ikke-faglærte, land og by repræsenteres.

4 medlemmer udpeges af Dansk Arbejdsgiverforening, således at der er repræsentanter for handel, industri, håndværk og landbrug.

Rådet kan eksempelvis tillægges følgende opgaver:

1. Samme opgaver, som jfr. arbejdsløshedslovens § 2, er tillagt de nuværende tilsynsråd.
2. Rådgiver ved udarbejdelse af lokale arbejdsmarkedsprognoser.
3. Deltagelse i egnsudviklingsarbejde.
4. Medvirkende ved oprettelse og drift af uddannelses- og kursusforanstaltninger for ikke-faglærte og faglærte.
5. Rådgivende ved kontorets afgørelser om igangsættelse og regulering af større offentlige arbejder.
6. Overtagelse af amtsarbejdsnævnernes opgaver.
7. Bevilgende myndighed vedrørende tilskud til lærlinges rejse og opholdsudgifter.
8. Overtagelse af Ungdommens Uddannelsesfonds lokale lærlingestipendienævns opgaver.

Underbilag 2 b.

Oversigt over kontorernes forslag til udbygning, nuværende personalestørrelse samt ledighedsforholdene inden for de enkelte kontorområder.

Arbejdsanvisningskontoret 1	Antal kontaktsteder (1)	Personaleudvidelse (2)	Nuværende personale ¹⁾ (3)	Ledighed 1965/66			Antal ledige pr. kontaktsted (6) : (1) (7)	Antal ledige pr. nyansat (6) : (2) (8)
				Genst. ledighed % (4)	Maksimal ledighed			
					% (5)	abs. (6)		
Roskilde.....	10	5	14½	0,7	3,9	837	84	167
Hillerød.....	11	5⅔	14⅔	1,1	3,9	1.081	98	191
Holbæk.....	16	6	13	3,1	9,9	1.645	103	274
Slagelse.....	10	5	16½	2,1	7,7	1.595	160	319
Næstved.....	9	5½	15	1,8	6,3	1.214	135	221
Rønne.....	7	3	6½	5,0	16,0	1.073	153	358
Nykøbing F.....	9	3	11	3,9	13,8	1.447	161	482
Maribo.....	7	2	5½	4,0	8,5	386	55	193
Nakskov.....	4	2	8½	3,7	7,4	468	117	234
Svendborg.....	22	13	17	3,6	11,2	2.030	92	156
Odense.....	30	20½	38	2,1	7,4	4.122	137	201
Kolding.....	9	6½	10	2,2	10,2	1.530	170	235
Fredericia.....	3	1	5½	1,1	5,4	506	169	506
Vejle.....	8	5½	11	2,8	9,5	1.457	182	324
Horsens.....	16	12½	19	2,8	16,7	3.819	239	332
Århus.....	18	20½	37	1,6	6,3	3.026	168	148
Randers.....	21	16	19	3,5	13,2	3.694	176	231
Ålborg.....	20	12¼	35	5,0	15,6	6.668	334	544
Frederikshavn....	9	5½	9	5,1	13,8	1.416	157	257
Hjørring.....	16	10	13	9,6	30,5	3.791	237	379
Thisted.....	16	15	14	10,6	29,7	2.348	147	157
Skive.....	9	6	10	4,8	16,5	1.026	114	171
Viborg.....	24	9	13	3,4	11,8	1.390	58	154
Holstebro.....	16	18	14	4,4	19,4	2.454	153	136
Herning.....	24	15	20	4,0	20,6	3.119	130	208
Esbjerg.....	15	11	18	3,7	13,0	3.354	224	305
Haderslev.....	17	9½	19	4,3	15,4	3.038	179	320
Sønderborg.....	6	4	6½	0,9	4,1	484	81	121
Hele landet ekskl. hovedstadsområdet.....	382	246	423	(2,4)	(8,6)	59.017	154	240

¹⁾ inkl. kontorbestyrere men ekskl. erhvervsvejledere.

Oversigt over de offentlige arbejdsanvisningskontorers områder m. m. samt kontorernes forslag til udbygning (ekskl. hovedstadsområdet).

	km ²	Antal kasse- medlemmer (i tusinder)	Antal afdelinger, filialer og u- kontrol- steder	Afdelinger hvis medl. afkontrolle- redes ved kontoret	Medlemmer der afkon- trolleres ved kontoret	Antal nødvendige kontakt-steder								Personaleudvidelse		Foretrukken afstand	
						5-10 km				10-15 km				5-10 km	10-15 km	5-10 km	10-15 km
						a	b	c	d	a	b	c	d				
Roskilde.....	976	21,9	104	16	3.815	3	7			2				5	5	x	
Hillerød.....	1.344	27,9	174	37	2.906	4	6	1		4	1			5 ² / ₃	5 ¹ / ₃	x	
Holbæk.....	1.539	16,4	162	17	1.409	3	11	2		3	9	2		6	5 ¹ / ₂		x
Slagelse.....	1.461	20,5	188	13	970	1	2	5	2	1	2	5	2	5	5	x	
Næstved.....	1.714	18,8	176	17	2.596	3	6			3	4			5 ¹ / ₂	5		
Rønne.....	588	7,2	88	15	856	1	6			1	3			3	2 ¹ / ₂		
Nykøbing F.....	870	10,4	100	13	979	1	2	6		1	2	3		3	2 ¹ / ₂		
Maribo.....	453	4,5	50	2	215	1	3	3		1		1	3	2	2		
Nakskov.....	474	6,3	59	23	1.528	1	3			1	1	1		2	2		
Svendborg.....	1.667	18,2	187	11	957	4	15	2	1	4	12	2	1	13	12		x
Odense.....	1.816	54,6	228	10	1.756	4	23	0	3	4	23	0	3	20 ¹ / ₂	(20 ¹ / ₂)	x	
Kolding.....	641	14,8	68	18	3.502	3	6			4	2			6 ¹ / ₂	6	x	
Fredericia.....	221	9,1	59	22	2.047	1	2			1	1			1	1	x	
Vejle.....	1.313	15,4	101	23	2.222	1	4	3		1	4		1	4 ¹ / ₂	4	x	
Horsens.....	1.950	23,4	149	25	1.921	2	4	9	1	2	3		1	11 ¹ / ₂	10	x	
Århus.....	1.279	47,5	174	35	5.523	4	3	11		4	3			20 ¹ / ₂	19	x	
Randers.....	2.852	28,0	218	18	2.198	3	7	10	1	3	8			16	11	x	
Ålborg.....	2.769	42,1	194	15	1.589	1	6	13		1	8	1		12 ¹ / ₄	10 ¹ / ₄	x	
Frederikshavn.....	679	10,2	73	10	608	2	3	4		2	3	3		5 ¹ / ₂	5 ¹ / ₂	x	
Hjørring.....	2.187	12,6	129	11	797	3	6	7		3	6	3		10	8	x	
Thisted.....	1.774	7,8	116	8	330	4	6	4	2	4	6			15	14	x	
Skive.....	613	6,2	64	7	364	1	1	7		1	2	1		6	5		
Viborg.....	1.836	11,6	113	16	1.174	1	23			1	8			9	9	x	
Holstebro.....	1.764	12,9	111	9	295	5	11			5	3			18	14		x
Herning.....	2.885	15,1	109	24	1.722	4	4	13	3	5	6	2	1	15	15		
Esbjerg.....	2.895	25,2	165	31	3.169	5	9	1		5	9	1		11	(11)	x	
Haderslev.....	3.523	19,7	186	39	3.801	6	1	8	2	6	1	8	2	9 ¹ / ₂	(9 ¹ / ₂)		
Sønderborg.....	441	12,0	52	28	3.934	2	4			2	1	2		4	4		
Hele landet ekskl. hovedstadsområdet.	42.524	520,3	3.597	513	53.183	74	104	182	29	75	98	64	17	246	223 ¹ / ₂		

Underbilag 2 d.

Et af underudvalget vedrørende hovedstadsproblemer m. v. udarbejdet forslag vedrørende opdelingen af arbejdsopgaver mellem hovedkontor og distriktskontorer i hovedstadsområdet (med enkelte af arbejdsgruppen foretagne ændringer).

Hovedkontoret skal først og fremmest påtage sig følgende opgaver:

I. A. Arbejdsmarkedspolitiske funktioner som:

- a) Rådgivning, prognose og analysearbejde vedrørende områdets beskæftigelses-spørgsmål i relation til såvel central-administrationen som de kommunale myndigheder.
- b) Rådgivning til egns- og landsplanlægnings-spørgsmål, herunder særlige erhvervslokaliserings-spørgsmål over for centrale og kommunale myndigheder.
- c) Rådgivning over for kommuner og central-administrationen vedrørende byggeri inden for regionen, jfr. her navnlig de fremsatte ønsker om nedsættelse af et særligt nævn til behandling af planlægning af investeringsvirksomhed m. v. med henblik på en sæsonmæssig og konjunkturmæssig udjævning af beskæftigelsen.
- d) Administration af offentlige tilskudsarbejder og beskæftigelsesforanstaltninger, herunder forhandlinger med kommunale myndigheder om igangsættelse eller standsning af sådanne arbejder, når situationen på arbejdsmarkedet måtte kræve dette.
- e) Yde bistand ved, samt tage initiativ til planlægning af undervisnings- og uddannelsesvirksomhed i henhold til gældende love om uddannelse af ikke-faglærte og efteruddannelser af faglærte m. v.

I. B. Samarbejde med revalideringscentrene, der dog væsentligt må foregå gennem arbejdskonsulenternes virksomhed, i hvilken forbindelse bemærkes, at der på distriktskontorerne må være konsultation for publikum i forbindelse med denne side af anvisningskontorenes virksomhed.

I. C. Administrative ledelsesopgaver inden for hovedstadsområdet, herunder:

- a) Budget- og regnskabsspørgsmål.
- b) Personalespørgsmål.
- c) Lokale- og inventarspørgsmål.

I. D. Tilsynsfunktionerne, herunder:

- a) Tilsynet med distriktskontorerne.
- b) Tilsynet med afdelinger af de statsanerkendte arbejdsløsheds-kasser.
- c) Tilsynet med den private arbejdsanvisning.
- d) Tilsynet med, at reglerne om udbetaling af understøttelse under strejke og lock-out overholdes.

I. E. Andre funktioner.

- a) Føring af kartoteket over virksomheder med henblik på anvendelse af dette kartotek i forbindelse med lærlingeafdelingen, arbejdskonsulenternes og erhvervsvejledernes virksomhed (fremskaffelse af praktikpladser og lærlingepladser) samt i forbindelse med akkvisitionsarbejdet i tilfælde af særlig stor ledighed. Dette kartotek skal endvidere bruges til udtagning af repræsentative virksomheder i forbindelse med udarbejdelse af prognoser m. v.
- b) Anvisning af arbejdskraft til de øvrige nordiske lande samt kontorer i det øvrige land skal principielt gå gennem hovedkontoret.
- c) Erhvervsvejledningsvirksomheden i hovedstadsområdet skal principielt ledes fra hovedkontoret, selv om den *egentlige erhvervsrådgivning skal foregå på distriktskontorerne.*

- d) Godkendelse af statstilskud til lærlinges rejser m. v.
- e) Lærlingestipendier skal fordeles gennem hovedkontoret, medens ansøgningsskemaer naturligt skal kunne udleveres og indleveres ved distriktskontorerne.
- f) Udarbejdelse af statistik m. v. såvel til centrale myndigheder som til kommunerne.
- g) Afgørelser i sager, der er rejst i henhold til arbejdsløshedslovens § 10, stk. 4, medens initiativet til sådanne undersøgelser formentlig også skal kunne ligge i distriktskontorerne.
- h) Revision af regnskaber for beskæftigelsesforanstaltninger.
- i) Sager vedrørende boligindskud m. v. for arbejdssøgende.
- j) Koordinering af arbejdskonsulenternes virksomhed.
- k) Specialformidling, som ikke kan ligge hos distriktskontorerne.
- b) Fremskaffelse af oplysninger i forbindelse med kartoteket over virksomheder, hvilke oplysninger fås i forbindelse med arbejdsanvisning, fremskaffelse af praktikpladser, placering af handicappede m. v.
- c) Notering af forskydninger og forventede forskydninger i beskæftigelsen og virksomhederne inden for distriktet.
- d) Afkontrollering af såvel forsikrede som ikke-forsikrede.
- e) Almindelig rådgivningskontor for arbejdssøgende.
- f) Erhvervsvejledning.
- g) Arbejdskonsulent-service.
- h) Ydelse af rejsehjælp, hjælp til dobbelt husførelse og flyttehjælp samt udbetaling af lærlingetilskud og kursusgodtgørelse.
- i) Godkendelse af lærekontrakter, udlevering og modtagelse af ansøgningsskemaer til lærlingestipendier o. lign. og føring af regnskaber for distriktskontoret.
- j) Yde bistand i spørgsmål vedrørende ind- og udvandring samt afgivelse af erklæringer i spørgsmål om arbejdstilladelser til udlændinge.

II. Distriktskontorerne skal væsentligt beskæftige sig med følgende opgaver:

- a) Arbejdsanvisning med en vis mindre vidtgående brancheopdeling.

Underbilag 2 e.

Løsning af arbejdsformidlingsproblemerne i det storkøbenhavnske område.

Som en løsning af arbejdsformidlingsproblemerne i det storkøbenhavnske område har et flertal af medlemmerne i arbejdsgruppen til behandling af spørgsmål vedrørende § 4 i lov af 22. februar 1967 ovenstående afgivet indstilling om, at der i stedet for de nuværende offentlige arbejdsanvisningskontorer i Lyngby og Charlottenlund oprettes 6 under arbejdsanvisningskontoret i København henhørende distriktskontorer, der skal placeres i Ballerup, Glostrup, Gladsaxe og Lyngby samt på Toftegårds Plads og på Sundbyvester Plads. Derudover ønskes bevaret kontorets afdelinger på Ørnevej, H. C. Ørstedesvej, Vesterbrogade, Guldbergsgade, Fiolstræde, Østerbrogade, Torvegade, Valby Langgade og Nr. Voldgade. Det forudsættes tillige, at der etableres det yderligere antal mindre betjeningssteder, der måtte vise sig nødvendige.

Et mindretal i udvalget bestående af repræsentanterne for Arbejdsanvisningskontorerens Personales Landsklubber og Foreningen af Kontorbestyrere ved de offentlige Arbejdsanvisningskontorer i Danmark kan ikke erklære sig enig i denne løsning, idet man — i øvrigt under henvisning til

det af personaleforeningerne og kontorbestyrerforeningen på Juelsminde-konferencen den 14. juni til den 17. juni 1966 udarbejdede forslag til ny inddeling af de offentlige arbejdsanvisningskontorers geografiske områder og til en effektivisering af kontorernes funktioner — er af den opfattelse, at der under hensyn til områdets geografiske størrelse ikke er behov for det foreslåede antal små distriktskontorer, men at arbejdsformidlingen i området vil blive bedre tilgodeset ved oprettelse af to veludbyggede distriktskontorer (afdelingskontorer), beliggende i den sydvestlige og den nordlige del af det storkøbenhavnske område.

Således som det er anført i førnævnte udtalelse fra Juelsminde-konferencen, bør samarbejdet etableres på en sådan måde, at de to distriktskontorer (afdelingskontorer) med det nødvendige mindre antal kontrol- og formidlingssteder som assistance påtager sig alt publikumsvendt arbejde, medens det øvrige og mere internt prægede arbejde varetages af kontoret i København i samarbejde med distriktskontorerne (afdelingskontorerne).

p. t. København, den 22. september 1967.

Arbejdsanvisningskontorerens
Personales Landsklubber

Foreningen af Kontorbestyrere ved de offentlige
Arbejdsanvisningskontorer i Danmark

Underbilag 2 f.

Oversigt over vigtigere udvalg m. v. under arbejdsministeriet og andre styrelser, der varetager opgaver af betydning for beskæftigelsespolitiken.

Arbejdsministeriet.

Faste udvalg m. v.

1. Arbejdsmarkedsrådet.

Nedsat den 28. november 1958. Rekonstrueret i april 1965.

Formål: Arbejdsmarkedsrådet skal virke som et forum for drøftelser og gensidig orientering mellem hovedorganisationerne indbyrdes og mellem disse og myndighederne om hele beskæftigelsesudviklingen og de problemer, der knytter sig hertil.

2. Uddannelsesrådet for ikke-faglærte arbejdere.

Nedsat i henhold til lov nr. 194 af 18. maj 1960.

Formål: Rådet skal udfolde bestræbelser for at tilvejebringe og ajourføre uddannelsesforanstaltninger og således skabe faste rammer og økonomisk grundlag for den erhvervsmæssige uddannelse af ikke-faglærte arbejdere.

3. Arbejdsministeriets beskæftigelsesudvalg.

Nedsat i henhold til lov nr. 354 af 27. december 1958.

Formål: Beskæftigelsesudvalget afgiver indstilling til arbejdsministeren om iværksættelse af offentlige arbejder i henhold til beskæftigelsesloven.

4. Anlægsudvalget.

Nedsat den 12. december 1947.

Formål: Et vejledende og rådgivende udvalg vedrørende iværksættelse af offentlige og offentligt støttede anlægs- og byggearbejder, især med henblik på indstilling til regeringens økonomiudvalg.

5. Erhvervsvejledningsrådet.

Nedsat i henhold til lov nr. 117 af 3. maj 1961.

Formål: Erhvervsvejledningsrådet skal følge udviklingen af alle forhold, der har betydning for erhvervsvejledningen, fremsætte forslag til sådanne foranstaltninger, som udviklingen gør påkrævet, samt stå til rådighed med bistand for arbejdsministeren, undervisningsministeren og andre myndigheder.

6. Arbejdsrådet.

Nedsat i henhold til lov nr. 226 af 11. juni 1954.

Formål: Arbejdsrådet er rådgivende for arbejdsministeren i administrationen af arbejderbeskyttelseslovene, navnlig ved udformningen af de administrative regler, der udfærdiges i henhold til lovene.

7. Arbejdsministeriets ferieudvalg.

Nedsat i henhold til lov nr. 65 af 31. marts 1953.

Formål: Udvalget bistår arbejdsministeren ved administrationen af feriefonden.

8. Udbyttedelingsnævnet.

Nedsat i henhold til lov nr. 131 af 16. april 1957 som ændret ved lov nr. 85 af 25. marts 1961.

Formål: Nævnet skal bl. a. efter anmodning fra virksomheders ledelse vejlede virksomhederne ved udarbejdelse af regler for udbyttedeling i forbindelse med oprettelse af sociale fonds.

Udvalg m. v. under arbejdsdirektoratet.

9. Arbejdsnævnet.

Nedsat i henhold til lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v.

Formål: Arbejdsnævnet er tillagt såvel afgørende (dømmende) som rådgivende og administrativ myndighed. Nævnet behand-

ler både principielle sager og spørgsmål om enkeltpersoners forhold til arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring.

10. Kursusnævnet.

Nedsat i henhold til lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v.

Formål: Kursusnævnet har administrativ myndighed med hensyn til bevilling af tilskud til oprettelse af særlige kurser for arbejdsløse og ydelse af understøttelse til arbejdsløse, der ønsker at deltage i et kursus af længere varighed, selv om det pågældende kursus ikke er særligt bestemt for arbejdsløse.

Socialministeriet.

11. Samordningsudvalget vedrørende revalidering.

Nedsat i henhold til lov nr. 170 af 29. april 1960.

Formål: Udvalget skal følge udviklingen af alle forhold, der har betydning for erhvervshæmmede, fremsætte forslag til sådanne foranstaltninger, som udviklingen gør påkrævet, afgive indstillinger i overensstemmelse med reglerne i revalideringsloven, samt i fornødent omfang stå til rådighed med bistand for de lokale revalideringsmyndigheder.

Boligministeriet.

12. Udvalget vedrørende arbejdskraft til byggeriet.

Nedsat 1947.

Formål: Udvalget er rådgivende for boligministeriet i alle spørgsmål der vedrører byggeriets forsyning med arbejdskraft, herunder spørgsmål om de arbejdskraftmæssige muligheder for iværksættelse af boligbyggeri i de regulerede områder.

13. Landsplanudvalget.

Nedsat den 8. juni 1961 i henhold til regeringsbeslutning.

Formål: Udvalget skal tilvejebringe fastere retningslinjer for planeringen af sådanne offentlige investeringer, som er af væsentlig betydning for virksomhedernes lokalisering og den fremtidige bydannelse.

142 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

Handelsministeriet.

14. Handelsministeriets produktivitetsudvalg.

Nedsat i henhold til loven om Danmarks erhvervsfond.

Formål: Udvalget er rådgivende med hensyn til ydelse af tilskud i henhold til loven om Danmarks erhvervsfond til produktivitet fremmende foranstaltninger.

15. Søfartens fællesråd.

Nedsat i henhold til lov nr. 231 af 7. juni 1952.

Formål: Rådet er rådgivende i spørgsmål vedrørende uddannelsens tilpasning til søfartens tarv.

16. Egnsudviklingsrådet.

Nedsat i henhold til lov nr. 228 af 3. juni 1967 (oprindelig lov nr. 192 af 16. maj 1962).

Formål: Rådets opgave er at varetage administrationen af egnsudviklingsloven, hvis formål er at yde tilskud, statslån eller statsgaranti for lån til gennemførelse af egnsudviklingsbestrebelse.

Undervisningsministeriet.

17. Lærlingerådet.

Nedsat i henhold til lov nr. 261 af 2. oktober 1956.

Formål: Lærlingerådet er rådgivende for ministerierne i sager, der af disse forelægges rådet til udtalelse. Rådet træffer endelige afgørelser i en række i lærlingeloven opregnede tilfælde.

18. Planlægningsrådet for de højere uddannelser.

Nedsat den 19. december 1964 i henhold til lov nr. 190 af 4. juni 1964.

Formål: Rådet, der er et rådgivende organ, har til opgave at bistå ved de højere uddannelsers tilpasning til samfundets behov og ved den ministerielle planlægning af universiteternes og de højere læreanstalters udbygning med henblik på sikring af alle egnedes adgang til en højere uddannelse.

Landbrugsministeriet.**19. Statens landvindingsudvalg.**

Nedsat i henhold til lovbekendtgørelse nr. 153 af 30. april 1953.

Formål: Med det formål at fremme produktionen af korn og foder, og at igangsætte

formålstjenligt arbejde til imødegåelse af arbejdsløshed afgiver landvindingsudvalget indstillinger om iværksættelse af foranstaltninger til landvinding, afvanding og beskyttelse af lave arealer samt anlæg af de som følge af foranstaltningerne nødvendige forbindelsesveje.

Underbilag 2 g.

Notat vedrørende de mobilitetsfremmende ydelser i Sverige og Danmark.

Sverige.

Arbejdssøgende som på grund af mangel på arbejdstilbud ikke kan få arbejde på eller i nærheden af hjemegnen, men som er villige til at flytte til anden egn, hvor der er behov for arbejdskraft, kan gennem arbejdsformidlingen få økonomisk tilskud til udgifterne i forbindelse med flytning og omstilling til nye forhold.

Tilskuddet er beregnet for personer som er eller løber risiko for at blive arbejdsløse samt for personer, som har arbejde, men som bor inden for områder med speciel høj og langvarig arbejdsløshed eller som tilhører erhverv med nedadgående beskæftigelse. Sidstnævnte findes hovedsageligt inden for skovbrug, jordbrug og visse industriområder, der på grund af langsigtede strukturændringer stadig formindsker sin arbejdskraft.

Tilskudsordningerne, der trinvis er blevet udbyggede til sin nuværende smidige form, omfatter 1) respenning, 2) familiebidrag, 3) starthjælp, 4) udrustningsbidrag.

Respenning omfatter:

- a) godtgørelse for rejseudgifter,
- b) diæter,
- c) flyttegodtgørelse.

a) og b) beregnes med højst de beløb, som gælder for statstjenestemænd i den laveste rejse- og diætklasse ved tjenesterejser.

c) beregnes med et beløb, som modsvarer arbejderens rimelige udgifter ved flytning af hans bohave fra den tidligere til den nye bolig.

Det bemærkes, at arbejdsformidlingen kan afholde udgifter til rejse tur/retur + til dagpenge for den arbejdssøgende og dennes hustru ved rejse for at søge arbejde. I det tilfælde, at der udbetales familiebidrag på grund af dobbelt husførelse, kan der godt-

gøres én rejse månedlig enten for at arbejderens kan komme hjem eller således, at han kan få besøg hjemmefra.

Familiebidrag omfatter:

- a) huslejebidrag,
- b) bidrag til hustru eller husholderske,
- c) børnetillæg.

a) udbetales med højst det beløb, der modsvarer bidragstagerens faktiske udgifter til bolig på hjemegnen inkl. udgifter til varme.

b) udbetales med højst 220 svenske kr. pr. måned.

c) til arbejderens eller hans hustrus hjemmeboende børn under 16 år ydes 60 svenske kr., hvis der foreligger særlige grunde, højst 150 kr. pr. måned pr. barn.

Familiebidrag ydes til arbejdsløse, som flytter fra egne med arbejdsløshed, men som ikke umiddelbart kan få familiebolig på det nye sted. Sådant bidrag kan også udbetales, selv om der ikke er tale om stadigt arbejde, nemlig til familieforsørgere som tager kompletteringsarbejde under sæsonledighed på hjemegnen. Bidraget benyttes også til at motivere arbejdere med kvalificeret uddannelse til at tilflytte egne, hvor en sådan arbejdskraft er særlig påkrævet, i hvilket tilfælde bl. a. kravet om manglende arbejdstilbud på hjemegnen ikke behøver at være opfyldt.

Starthjælp udbetales med højst følgende beløb:

Ansættelsen påregnes at vare mindst:	Svenske kr.
en men ikke to måneder	150
to men ikke fire måneder	300
fire men ikke seks måneder	400
seks måneder	500

Dersom ansættelsen ophører af årsager, der kan tillægges arbejderens, skal oppebåren

starthjælp tilbagebetales med 5 kr. for hver dag efter nærmere regler.

Starthjælp kan ydes til arbejdere, der dels tiltræder varigt arbejde på anden egn dels — hvis varigheder ikke umiddelbart kan vurderes — ved ansættelser med mindst 1 måneds varighed. Denne sidstnævnte bestemmelse giver mulighed for at yde starthjælp selv til sådanne, der tager tilfældigt arbejde uden for hjemstedet som kompletteringsarbejde ved sæsonledighed i det normale erhverv, eller når arbejdsløsheden er af tilfældig natur og arbejderen efter en vis tid atter kan få ansættelse på hjemegnen.

Udrustningshjælp udbetales med højst 2.000 svenske kr. — med tillæg af 150 kr. — for hvert af arbejderens eller dennes hustrus hjemmевærende børn under 16 år.

Udrustningsbidrag kan ydes til familieforsørgeren som flytter med sin familie fra egne med særlig høj og langvarig arbejdsløshed for at tiltræde ansættelse i en anden egn, og virker således som en yderligere opfordring til flytning fra områder med høj og stadig arbejdsløshed.

Danmark.

I medfør af arbejdsløshedslovens (bekendtgørelse nr. 53 af 28. februar 1967 af lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring) § 3, stk. 3 og 5, og § 12, stk. 10-12 kan der ydes arbejdsløse personer, der må forventes at blive arbejdsløse i den nærmeste fremtid, støtte i form af *rejsehjælp*, hjælp til *dobbelt husførelse* samt *flyttehjælp*. Disse former for ydelser kan udbetales af såvel de statsanerkendte arbejdsløshedskasser som de offentlige arbejdsanvisningskontorer, for så vidt der er tale om en af vedkommende arbejdsanvisningskontor foretagen arbejdsanvisning. Herudover kan arbejdsanvisningskontorerne yde støtte i form af *lån* eller *garanti for lån til erhvervelse af bolig*.

I henhold til de gældende bestemmelser skulle de forskellige hjælpeordninger kunne ydes som nedenfor anført.

Dagpengesatsen varierer fra kasse til kasse, men satsen udgør efter de seneste beregninger gennemsnitlig ca. 50 kr.

Rejsehjælp i indland. Hvor der foreligger *dokumentation* for, at pågældende skal rejse fra det sted, hvor de er eller bliver arbejdsløse, for at overtage arbejde andetsteds, ydes

hjælpen som dagpenge for det antal dage rejsen varer, dog højst 3 dage, samt som en godtgørelse svarende til udgifter til offentligt befordringsmiddel (skib og jernbane II kl. samt rutebil). Hvor pågældende rejser for at søge arbejde ydes hjælpen som dagpenge, højst med 6 dage og højst 2 gange i et regnskabsår.

Rejsehjælp til udland, hvor der foreligger dokumentation for overtagelse af arbejde ydes i princippet som ved rejse i indland, hvor samme betingelse er opfyldt. Der kan ikke ydes rejsehjælp i forbindelse med rejse til anden verdensdel.

Hjælp til dobbelt husførelse. Hjælpen ydes til forsørgere, der overtager arbejde i en sådan afstand fra hjemstedet, at de er henviset til at tage ophold uden for dette, medens familien bliver på hjemstedet.

Tilskuddet, der reguleres efter lovens § 12, stk. 4, ydes med 10 kr. (pr. 1. april 1967: 11 kr. 10 øre) pr. dag for hver af ugens 7 dage, og ydes ikke for kortere tid end en uge, og kun med arbejdsdirektørens tilladelse for længere tid end 6 måneder. Ved arbejdets ophør med fyldestgørende grund inden tilskuddets bortfald ydes rejsehjælp til hjemrejse efter de overansførte regler.

Flyttehjælp. Hjælpen ydes som en godtgørelse af dokumenterede udgifter ved transport (flytning) af bohæve, samt som en godtgørelse svarende til udgifterne ved familie-medlemmernes befordring med offentlige befordringsmidler (II kl.).

For arbejdsanvisningskontorerens *ydelse til erhvervelse af bolig* er ikke fastsat egentlige beløbsmæssige begrænsninger. Støtten kan ydes i form af garanti for lån eller ydelse af lån til betaling af boligandel eller boligindskud eller forudbetaling af leje, sidstnævnte ved overtagelse af såvel lejlighed som enkelte værelser. Der kan ikke ydes økonomisk støtte til erhvervelse af eget hus eller til anskaffelse af udstyr til boligen. For så vidt angår bistand til forudbetaling af leje for enkelte værelser, kan denne kun ydes som lån, og hvor det drejer sig om værelser af almindelig standard. Lånet, der er rentefrit, må ikke uden direktoratets godkendelse overstige 1 måneds leje, og vil være at tilbagebetale over højst 3 måneder.

Spørgsmålet om en udvidelse af adgangen til at yde økonomisk støtte til fremme af

den geografiske mobilitet kan give anledning til overvejelser på bl. a. følgende punkter:

1. Ydelse af starthjælp, eventuelt efter tilsvarende regler som i Sverige.
2. Den svenske ordning med udrustningshjælp har i nogen grad sit modstykke i den i arbejdsløshedslovens § 3, stk. 5, hjemlede adgang til at yde støtte til anskaffelse af bolig. Den økonomiske støtte har hidtil være begrænset til forsørgere, men der har i praksis vist sig at være et behov for også at yde støtten til ikke-forsørgere (til anskaffelse af værelse), et behov, der måske ville være mindre, såfremt der indføres starthjælp, og denne hjælpeform også kommer til at omfatte ikke-forsørgere.
3. Spørgsmålet om, hvorvidt kravet om, at støtte alene kan ydes til arbejdssøgende,

der er arbejdsløse eller må vente at miste deres hidtidige beskæftigelse i den nærmeste fremtid, eventuelt bør modificeres.

4. Spørgsmålet om eventuel adgang for kontorerne til at yde støtte, selv om der ikke foreligger en af vedkommende kontor foretagen arbejdsanvisning, herunder spørgsmålet om at yde støtte (rejsehjælp) til personer, der rejser for at søge arbejde. Spørgsmålet vil især være af betydning for ikke-forsikrede.
5. Spørgsmålet om, hvorvidt den økonomiske støtte fortsat skal kunne ydes af såvel arbejdsanvisningskontorer som arbejdsløsheds-kasser. Formentlig hensigtsmæssigt med den nugældende ordning, således at den økonomiske støtte til boliganskaffelse (og eventuel starthjælp) alene vil kunne ydes af arbejdsanvisningskontorerne.

ARBEJDSDIREKTORATET

København, 4. oktober 1962.

*De offentlige arbejdsanvisningskontorer.***Cirkulære vedrørende regler for de offentlige arbejdsanvisningskontorers bistand ved fremskaffelse af boliger i henhold til bestemmelsen i arbejdsløshedslovens § 3 stk. 5.**

I tilfælde, hvor den offentlige arbejdsanvisning anviser arbejde over så store afstande og under sådanne forhold, at overtagelsen af arbejdet normalt vil forudsætte skift af bopæl, og hvor overflytningen anses for ønskelig ud fra en samlet vurdering af stedlige og faglige behov på arbejdsmarkedet, påhviler det i henhold til den ved lov nr. 159 af 13. april 1960 vedrørende ændring i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. indføjede nye bestemmelse i lovens § 3, stk. 5, det arbejdsanvisningskontor, inden for hvis område arbejdspladsen er beliggende, at udfolde bestræbelser for at skaffe den tilflyttede bolig, f. eks. ved henvendelse til kommunalbestyrelsen, til sociale boligforetagender eller andre, eventuelt ved at træde i samarbejde herom med den arbejdsgiver, til hvem anvisningen sker.

Arbejdsanvisningskontoret kan endvidere, hvor der i de foran omhandlede tilfælde er anvist arbejde til arbejdsløse ubemidlede forsørgere, yde støtte i form af garanti for lån eller ydelse af lån til betaling af boligandel eller boligindskud eller til forudbetaling af leje.

Under henvisning hertil skal man herved fastsætte følgende regler vedrørende kontorerens ydelse af bistand i henhold til den omhandlede lovbestemmelse.

A. Bistand til fremskaffelse af bolig.

Det er en betingelse for, at der kan opnås bistand fra et arbejdsanvisningskontor med

hensyn til fremskaffelse af bolig, at anvisningen af det pågældende arbejde er foretaget af den offentlige arbejdsanvisning, det vil sige de offentlige arbejdsanvisningskontorer, de kommunale beskæftigelsesudvalg, de statsanerkendte arbejdsløshedskasser eller kommunalbestyrelserne.

Bistandspligten påhviler det kontor, inden for hvis område arbejdspladsen er beliggende; den omfatter såvel arbejdsløshedsforsikrede som ikke-forsikrede og både forsørgere og ikke-forsørgere.

Det er ifølge lovbestemmelsen en forudsætning for ydelse af bistand af denne art, at der foreligger en anvisning over så store afstande og under sådanne forhold, at overtagelsen af det omhandlede arbejde normalt vil forudsætte skift af bolig, samt at overflytningen vil kunne anses for ønskelig ud fra en samlet vurdering af de stedlige og faglige behov på arbejdsmarkedet, herunder at det anviste arbejde er af vis varig karakter; ved bedømmelsen af de afstandsmaessige forholds betydning i den heromhandlede henseende vil der bl. a. være at tage hensyn dels til de foreliggende transportmuligheder, dels til arbejdstidens beliggenhed inden for døgnnet (skifteholdsarbejde m. v.).

I forbindelse med vurderingen af de stedlige og faglige behov må der tages hensyn til forholdene såvel på den tidligere som på den kommende bopæl, hvorfor spørgsmålet i almindelighed må drøftes med det arbejdsanvisningskontor, hvis område den anviste fraflytter.

Kontorerne bestræbelser må i første række gå ud på gennem samarbejde med arbejdsgivere, kommunalbestyrelser, sociale boligforetagender og andre, eventuelt ved avertering, at fremskaffe lejligheder eller enkelte værelser til de tilflyttede, jfr. herved i øvrigt boligministeriets cirkulære nr. 267 af 22. december 1960, pkt. 12.

B. Økonomisk støtte til forsørgere til overtagelse af bolig.

Såfremt de under A. anførte betingelser er til stede, vil der af det kontor, inden for hvis område arbejdspladsen er beliggende, til ubemidlede forsørgere kunne ydes økonomisk støtte til overtagelse af bolig.

Ydelsen af sådan støtte — der tilkommer såvel forsikrede som ikke-forsikrede — forudsætter i øvrigt, at de pågældende ved anvisningens foretagelse er arbejdsløse eller efter de for det anvisende organ foreliggende oplysninger må vente at miste deres hidtidige beskæftigelse i den nærmeste fremtid, jfr. arbejdsløshedslovens § 15, stk. 9 a; det er endvidere en naturlig forudsætning, at de pågældende ikke klart må skønnes at være i stand til uden væsentlige vanskeligheder selv at udrede de udgifter, der er forbundet med overtagelse af bolig på det sted, hvortil anvisningen foretages.

Støtten kan som anført ydes i form af garanti for lån eller ydelse af lån til betaling af boligandel eller boligindskud eller forudbetaling af leje ved overtagelse af såvel lejligheder som enkelte værelser. Der kan ikke ydes økonomisk støtte til erhvervelse af eget hus eller til anskaffelse af udstyr til boligen.

For så vidt angår den økonomiske bi-

stand til forudbetaling af leje af enkelte værelser, forudsættes denne alene ydet i form af lån fra kontorerne i overensstemmelse med de nedenfor angivne retningslinjer:

Lån vil kunne ydes i tilfælde, hvor det drejer sig om værelser (møblerede eller umøblerede) af almindelig standard. Lånebeløbet størrelse må ikke uden direktoratets godkendelse i hvert enkelt tilfælde overstige 1 måneds leje. Lånene, der er rentefri, vil være at tilbagebetale i løbet af et tidsrum af højst 3 måneder.

Ved lånets stiftelse udfyldes et lånedokument, der underskrives af debitor samt af to vitterlighedsvidner.

Stempelafgift udredes af debitor (under 200 kr. stempelfri, over dette beløb $\frac{1}{5}$ ‰, dog mindst 0,10 kr. Stemplingen kan foretages af kontoret, jfr. stempelovens § 22). Et antal eksemplarer af lånedokumentet vedlægges; yderligere eksemplarer vil kunne rekvireres fra arbejdsdirektoratet.

De af kontorerne ydede lån er straks forfaldne til betaling i tilfælde af misligholdelse af de ved lånets stiftelse indgåede forpligtelser, jfr. nærmere formularen.

Udgifter og indtægter vedrørende ydede lån afholdes over vedkommende arbejdsanvisningskontors almindelige regnskab, således at udbetalte lånebeløb føres til udgift på en særlig post under konto 8, medens indkomne afdrag posteres på regnskabets indtægtsside.

Med hensyn til spørgsmålene om ydelse af støtte til overtagelse af lejligheder må man fortsat have kontorerne henvist til at forelægge direktoratet hvert enkelt tilfælde, hvor spørgsmål om ydelse af økonomisk bi-stand måtte opstå.

P. D. V.

Borreschmidt.

Knud Skovmand.

Eksp. sekr.

Bilag 3.

Udgiftsfordeling for arbejdsanvisningskontorerne inden for hovedstadsområdet.

Refusionsberettigede udgifter og kommunal andel ($\frac{1}{4}$) i 1966-67:	Udgifter kr.	Kommunal andel kr.
Arbejdsanvisningskontoret for København og Frederiksberg...	3.609.912	902.478
Amts-arbejdsanvisningskontoret i Charlottenlund.....	1.249.214	312.303
Filiakontoret i Holte.....	78.801	19.700
Det offentlige arbejdsanvisningskontor i Lyngby.....	237.563	59.391
	5.175.490	1.293.872

Udgiftsfordeling:	Folketal 1965	Efter nu- værende lov (afrundede tal) ¹⁾ kr.	Efter forslaget (afrundede tal) ²⁾ kr.
Gentofte kommune.....	85.498	156.100	83.700
Søllerød kommune.....	28.939	19.700	28.400
Øvrige kommuner i Københavns amt.....	354.044	156.100	346.500
Lyngby-Tårnbæk kommune.....	65.015	59.400	63.600
Københavns kommune.....	678.072	775.100	663.600
Frederiksberg kommune.....	110.847	126.900	108.600
	1.322.415	1.293.300	1.294.400

¹⁾ Der henvises til § 2, stk. 10-11, lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v.

	Folketal	Folketal
Sognekommuner i Københavns amtsrådsreds ÷ Gentofte kommune.....		469.521
Lyngby-Tårnbæk kommune (enhørende under det offentlige arbejdsanvisningskonto i Lyngby).....	65.015	
Høje Tåstrup.....	} kommuner (enhørende under amts-arbejdsanvis- kontoret i Roskilde).....	16.907
Sengeløse.....		1.658
Torslunde-Ishøj.....		2.958
Søllerød kommune (hjemstedskommune for filiakontoret).....	28.939	115.477
		354.044

På dette folketal falder $\frac{1}{8}$ af udgiften ved amts-arbejdsanvisningskontoret i Charlottenlund, d. v. s. $\frac{1}{2}$ af 312.303 kr.....	156.100
Gentofte kommune betaler den anden halvdel af 312.303 kr.....	156.100
Søllerød kommune betaler.....	19.700
(hele fjerdedelen af filiakontorets udgift)	
Lyngby-Tårnbæk kommune betaler.....	59.391
(hele fjerdedelen af 237.563 kr.)	
Københavns kommune Frederiksberg kommune } betaler efter folketal.....	902.478

²⁾ Fordeling helt igennem efter folketal.

ARBEJDSMARKEDSRÅDET

Bilag 4.

København, den 20 november 1967.

Til arbejdsministeren.

I anledning af den forestående omlægning af arbejdsanvisningssystemet, som er forudsat i § 4 i loven af 22. februar 1967, har rådet overvejet nogle af de problemer, der melder sig i den forbindelse. Man har navnlig beskæftiget sig med, hvorledes man kan sikre bedst mulig kontakt og samarbejde mellem på den ene side erhvervsvirksomhederne og på den anden side de offentlige anvisningskontorer, der under det nye system forudsættes at varetage de hidtil af arbejdsløshedskasserne udøvede funktioner vedrørende kontrol og anvisning.

Rådet er af den opfattelse, at det under det nye anvisningssystem vil få afgørende betydning, at den nævnte kontakt udbygges væsentligt i forhold til den i dag eksisterende tilstand. Arbejdsformidlingen vil kun kunne bestrides forsvarligt og effektivt for såvel erhvervsvirksomhederne som for lønmodtagerne under forudsætning af, at der mellem anvisningskontorerne, erhvervsvirksomhederne og arbejdsmarkedets organisationer kommer et intimt kontinuerligt og omfattende samarbejde i stand.

I. Også på det lokale (regionale) plan er arbejdsmarkedets organisationer allerede mange steder engagerede i samarbejde — indbyrdes og med myndighederne — på en lang række områder af betydning for arbejdsmarkedet. Eksempelvis kan nævnes ungdomsundervisning, voksenuddannelser, erhvervsvejledning, revalidering, egnsudvikling, planlægning af visse bygge- og anlægsarbejder, industrilokalisering og boligforsyning. En moderne arbejdsformidling må nødvendigvis være engageret i de samme områder, og alle parter må være interesserede i, at der inden for rammerne af et enkelt organ på det lokale plan tilvejebringes mulighed for et overblik, en koordinering og et samspil om de forskellige opgaver af arbejdsmarkedsmæssig interesse.

Ud fra dette synspunkt ønsker rådet at henstille til overvejelse, at der — til afløs-

ning af de nuværende tilsynsråd — for hvert enkelt offentligt arbejdsanvisningskontor sammensættes et støtteudvalg, f. eks. betegnet som arbejdsmarkedsnævn.

Sådanne regionale nævn kunne formentlig som hovedregel bestå af 9 medlemmer, nemlig:

Amtmanden i det pågældende kontorområde (eventuelt en af amtmanden udpeget stedfortræder),

1 repræsentant udpeget af det kommunale råd i den købstad, kontoret er beliggende i, efter samråd med de kommunale råd i de øvrige købstæder i kontorområdet,

3 repræsentanter for områdets arbejderorganisationer, udpeget af LO,

3 repræsentanter for områdets arbejdsgiver- og erhvervsorganisationer, udpeget af Dansk Arbejdsgiverforening efter samråd med eventuelle andre interesserede organisationer,

kontorbestyreren for det pågældende arbejdsanvisningskontor.

Det vil formentlig være mest hensigtsmæssigt, om amtmanden overtager formandsposten, medens kontorbestyreren varetager nævnets sekretariatsforretninger.

Efter rådets opfattelse hverken kunne eller burde sådanne arbejdsmarkedsnævn erstatte den lange række eksisterende lokale og regionale udvalg, som beskæftiger sig med mere specielle forhold af betydning for arbejdsmarkedet. Nævnene ville imidlertid — såfremt man ved udpegelsen af repræsentanter dertil har dette for øje — kunne blive virksomme og frugtbare kontaktorganer i forhold til de specielle udvalg, hvori også andre interesser og synspunkter end de arbejdsmarkedsmæssige må være dækkede.

Nævnet skulle i øvrigt følge og støtte arbejdsanvisningskontorets virksomhed i sin helhed og hermed være både rådgivende og initiativtagende. Det ville antagelig virke fremmende for interessen omkring nævnes arbejde, om der tillige kunne tillægges

nævnene administrative beføjelser på visse klart afgrænsede felter.

En koordinering af opgaver af arbejdsmarkedsmæssig karakter eller interesse i regionale nævn kan og bør efter rådets mening tilstræbes, uanset om enkelte af disse opgaver i centraladministrationen hører under andre styrelser end arbejdsministeriet. I så fald må rådgivende eller administrative funktioner af vedkommende styrelse kunne tillægges nævnene efter aftale med arbejdsministeren.

De omtalte nævn forudsættes — på samme måde som anvisningskontorerne — administrativt at høre under arbejdsdirektoratet. Arbejdsmarkedsrådet er rede til i givet fald at bidrage til en koordinering af nævnenes initiativtagende og rådgivende indsats.

II. Rådet har videre drøftet den oplysningsvirksomhed, som vil være nødvendig i forbindelse med den forestående omlægning

af anvisningssystemet såvel over for arbejdsgiversiden som over for lønmodtager-siden. De i rådet repræsenterede organisationer er parat til at medvirke hertil gennem vejledning fra hovedorganisationer til underorganisationer, lokalafdelinger etc. og i form af indsats via deres respektive repræsentanter i de eksisterende tilsynsråd, eventuelt omdannet som ovenfor foreslået til regionale arbejdsmarkedsnævn.

III. Rådets formandskab overvejer for tiden, om og i givet fald i hvilken form hovedorganisationerne kan bidrage til, at der — som led i de øvrige bestræbelser på at etablere en nær forbindelse, lokalt og regionalt, mellem erhvervsvirksomheder og anvisningskontorer — af erhvervsvirksomhederne gives anvisningskontorerne fortløbig forlods orientering om forestående afskedigelser og antagelser af arbejdskraft.

Rådet skal snarest muligt vende tilbage til disse spørgsmål.

P. R. V.

G. Cohn